

Standaard

Pyrrhura 2018-2024

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: 2018 - 2024
Versie voorjaar 2024

Inhoud:

INHOUD:	2	CINNAMON GROEN:	25
<i>PYRRHURA</i> SOORTEN EN ONDERSOORTEN 1:	4	CINNAMON TURQUOISE:	25
<i>PYRRHURA</i> SOORTEN EN ONDERSOORTEN 2:	5	TURQUOISE:	27
<i>PYRRHURA</i> SOORTEN EN ONDERSOORTEN 3:	6	VIOLET TURQUOISE:	27
VOORWOORD: 1999	7	OPALINE GROEN: (SELECTIE ROOD)	29
VOORWOORD 2018-2019	7	OPALINE GROEN: (SELECTIE GEEL)	29
CONCEPT ERFELIJKHEID :	9	OPALINE-CINNAMON GROEN: (SELECTIE ROOD)	31
ALGEMENE OMSCHRIJVING <i>PYRRHURA MOLINAE</i> SOORTEN:	10	OPALINE-CINNAMON GROEN: (SELECTIE GEEL).....	31
FORMAAT VERSCHILLEN BIJ DE SOORTEN:	11	OPALINE-CINNAMON TURQUOISE: (SELECTIE ROOD)	33
<i>PYRRHURA MOLINAE</i> (GROENWANGPARKIET)	12	OPALINE-CINNAMON TURQUOISE: (SELECTIE GEEL)	33
INLEIDING:.....	12	OPALINE NSL INO:	35
ONDERSOORTEN <i>PYRRHURA MOLINAE</i> :.....	12	OPALINE NSL INO TURQUOISE:.....	35
MUTATIES:	12	MISTY GROEN:.....	37
SELECTIEVORMEN:	12	MISTY TURQUOISE:.....	37
NIET GEWENSTE COMBINATIES:	12	NSL INO:.....	39
<i>PYRRHURA MOLINAE HYPOXANTHA</i> : (MATO GROSSO PARKIET)	13	NSL INO TURQUOISE:	39
<i>PYRRHURA MOLINAE AUSTRALIS GROEN</i> :	14	<i>PYRRHURA FRONTALIS</i> (BRUINOORPARKIET)	41
<i>PYRRHURA MOLINAE RESTRICTA GROEN</i> :.....	14	ALGEMEENHEDEN:.....	41
<i>PYRRHURA MOLINAE HYPOXANTHA</i>	16	<i>PYRRHURA FRONTALIS FRONTALIS</i> (BRUINOORPARKIET)	42
ALGEMEENHEDEN:	16	GROEN:.....	42
<i>PYRRHURA MOLINAE HYPOXANTHA GROEN</i> :.....	17	<i>PYRRHURA FRONTALIS CHIRIPEPE</i> (AZARAPARKIET):.....	44
<i>PYRRHURA MOLINAE MOLINAE GROEN</i> :	19	GROEN:.....	44
<i>PYRRHURA MOLINAE MOLINAE VIOLET GROEN</i> :	19	FALLOW GROEN:	44
<i>PYRRHURA MOLINAE MOLINAE DILUTE GROEN</i> :	21	<i>PYRRHURA FRONTALIS</i> KLEURSLAG HERKENNING:.....	45
<i>PYRRHURA MOLINAE MOLINAE DILUTE TURQUOISE</i> :	21	D GROEN:	45
<i>PYRRHURA MOLINAE AUSTRALIS CINNAMON GROEN</i> :.....	23	DD GROEN:.....	45
<i>PYRRHURA MOLINAE</i> KLEURSLAG HERKENNING:	25		

<i>PYRRHURA CRUENTATA (BLAUWKEELPARKIET)</i>	47
GROEN:	47
<i>PYRRHURA RUPICOLA SANDIAE (SANDIAPARKIET)</i>	49
GROEN:	49
HERKENNING CINNAMON GROEN:	49
<i>PYRRHURA RHODOCEPHALA (ROODKOPPARKIET)</i>	51
GROEN:	51
D GROEN:.....	51
DD GROEN:	51
<i>PYRRHURA PICTA (GESCHILDERDE PARKIET)</i>	53
GROEN:	53
<i>PYRRHURA LEUCOTIS (WITTOORPARKIET)</i>	55
GROEN:	55
<i>PYRRHURA GRISEIPECTUS SALVADORI 1900</i>	57
GROEN:	57
<i>PYRRHURA PFRIMERI RIBEIRO 1920 (PFRIMERPARKIET)</i>	59
GROEN:	59
<i>PYRRHURA EMMA SALVADORI 1891 (EMMAPARKIET)</i>	61
GROEN:	61
<i>PYRRHURA PERLATA (ROODBUIKPARKIET)</i>	63
<i>PYRRHURA LEPIDA (BLAUWWANGPARKIET)</i>	64
<i>PYRRHURA MELANURA MELANURA (ZWARTSTAARTPARKIET)</i>	65
<i>PYRRHURA EGREGIA (DEMERARAPARKIET)</i>	66
<i>PYRRHURA HOFFMANNI HOFFMANNI (HOFFMANPARKIET)</i>	67
<i>PYRRHURA HOFFMANNI GAUDENS: (CHIRIQUIPARKIET)</i>	68
<i>PYRRHURA ROSEIFRONS ROSEIFRONS (ROODSCHEDELPARKIET)</i>	69
FOTO OVERZICHT 1.....	70
FOTO OVERZICHT 2.....	71

Pyrrhura soorten en ondersoorten 1:

28 soorten en 49 ondersoorten.

Wetenschappelijke naam	Nederlandse Naam	Bijzonderheden
<i>Pyrrhura cruentata</i> (Wied-Neuwied 1820)	Cruentata - Blauwkeelparkiet	
Oudere groep pyrrhura's – wat grotere vogels 22-26 cm		
Met groot verspreidingsgebied - Allemaal geen rode oorvlek, wel een opvallende en typerende borstomzoming		
<i>Pyrrhura frontalis</i>	Bruinoorparkiet	
<i>P.f. frontalis</i> (Linnaeus 1758)	Bruinoorparkiet	
<i>P.f. chiripepe</i> (Veillot 1818)	Azaraparkiet	
<i>P.f. kriegi</i> Laubmann 1932	Kriegparkiet	Is niet geldig als ondersoort.
<i>P.f. devillei</i> (Massena & Souancé 1854)	Devilleparkiet	Is een zelfstandige soort en geen ondersoort van <i>Pyrrhura frontalis</i> . Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura molinae</i>	Groenwangparkiet	
<i>P. m. molinae</i> (Massena & Souancé 1854)	Groenwangparkiet	
<i>P. m. phoenicura</i> (Schlegel 1864)	Schlegelparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>P. m. restricta</i> Todd 1947	Palmaritoparkiet	Is vroeger wel geïmporteerd in Europa maar er zijn slechts enkele exemplaren van over gebleven.
<i>P. m. hypoxantha</i> (Salavadori & Festa 1899)	Mato Grossoparkiet	
<i>P. m. australis</i> Todd 1915	Argentijnse groenwangparkiet	
<i>P. m. flavoptera</i> Majier, Herzog, Kessler, Friggens & Fjeldsa 1998	Geelvleugel-groenwangparkiet	<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> is nooit ingevoerd in Europa.
<i>Pyrrhura perlata</i> (Spix 1824)	Roodbuikparkiet	
<i>Pyrrhura lepida</i>	Blauwwangparkiet	
<i>P. l. lepida</i> (Wagler 1832)	Blauwwangparkiet	Dit zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde ondersoort.
<i>P. l. coerulescens</i> Neumann 1927	Miritibaparkiet	
<i>P. l. anerythra</i> Neumann 1927	Neumann-blauwwangparkiet	
<i>Pyrrhura melanura</i>	Zwartstaartparkiet	
<i>P. m. melanura</i> (Spix 1824)	Zwartstaartparkiet	
<i>P. m. souancei</i> (Verreaux 1858)	Souancéparkiet	
<i>P. m. berlepschi</i> Salvadori 1891	Berlepschparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>P. m. pacifica</i> Chapman 1915	Pacifistische zwartstaartparkiet	
<i>P. m. chapmani</i> Bond & Meyer de Schauensee 1940	Chapmanparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura albipectus</i> Chapman 1914	Witborstparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura rupicola</i>	Steen- of zwartkapparkiet	
<i>P. r. rupicola</i> (Tschudi 1844)	Steen- of zwartkapparkiet	Zijn in Europa selectievormen van <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> . <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> komt niet voor in Europa.
<i>P. r. sandiae</i> Bond & Meyer de Schauensee 1944	Sandiaparkiet	
<i>Pyrrhura orcesi</i> Ridgeley & Robinson 1988	EI Oroparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura soorten en ondersoorten 2:

28 soorten en 49 ondersoorten.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse Naam	Bijzonderheden
Met klein verspreidingsgebied			
Pyrrhura egregia		Demerarparkiet	
	<i>P. e. egregia</i> (Sclater 1881)	Demerarparkiet	Nog slecht in België een kleine stam waar goed mee gekweekt wordt.
	<i>P. e. obscura</i> Zimmer & Phelps 1946	Gran Sabanaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
Pyrrhura viridicata Todd 1913		Santa Martaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
Pyrrhura calliptera (Massena & Souancé 1854)		Prachtvleugelparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
Pyrrhura hoematotis		Roodoorparkiet	
	<i>P. h. hoematotis</i> Souancé 1857	Roodoorparkiet	Komt niet meer in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. h. immarginata</i> Zimmer & Phelps 1944	Cubiroparkiet	Komt niet meer in de Europese liefhebberij voor.
Phyrrhura rhodocephala (Sclater & Salvin 1871)		Roodkopparkiet	
Phyrrhura hoffmanni		Hoffmannparkiet	
	<i>P. h. hoffmanni</i> (Cabanis 1861)	Hoffmannparkiet	
	<i>P. h. gaudens</i> Bangs 1906	Chiriquiparkiet	Enkele tientallen paren komen voor in Europese volièrës.
<p>De jongere groep Pyrrhura's 12 of 13 soorten en 18 ondersoorten. Kleiner (20 tot 22 cm) dan de oudere groep. Fijner van lichaamsbouw en intelligenter en beweeglijker dan de grotere soorten. Drie groepen.</p>			
Eerste groep: met vrij ruime verspreiding			
Pyrrhura picta (Stadius Müller 1776)		Geschilderde parkiet	
Pyrrhura amazonum		Santaremparkiet	
	<i>P. a. amazonum</i> Hellmayer 1906	Santaremparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. a. microtera</i> Todd 1947	Kleine Santaremparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. a. subsp. nov.</i>	Tocantinsparkiet	Bij een enkele kweker uit Nederland, Zwitserland, Frankrijk, Denemarken en Duitsland gehouden.
	<i>P. a. araguaiensis</i>		
Pyrrhura snethlageae		Madeiraparkiet	
	<i>P. s. snethlageae</i> Joseph & Bates 2002	Madeiraparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. s. lucida</i> Arndt 2008	Cristalinoparkiet	
Pyrrhura lucianii (Deville 1851)		Prins Lucienparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura soorten en ondersoorten 3:

28 soorten en 49 ondersoorten.

Wetenschappelijke naam		Nederlandse Naam	Bijzonderheden
<i>Pyrrhura peruviana</i>		Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. p. peruviana</i> Hocking, Blake & Joseph 2002	Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. p. dilutissima</i> Arndt 2008	Bleke Peru-roodstaartparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura roseifrons</i>		Roodschedelparkiet	
	<i>P. r. roseifrons</i> (G.R. Gray 1859)	Roodschedelparkiet	
	<i>P. r. parvifrons</i> Arndt 2008	Shanusiparkiet	
Tweede groep: met vrij kleine verspreidingsgebieden – eigen kleurenpatroon aan de kop en in de borsttekening			
<i>Pyrrhura caeruleiceps</i> Todd 1947		Magdalenaparkiet	
	<i>P. c. caeruleiceps</i> Todd 1947	Magdalenaparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
	<i>P. c. pantchenkoi</i> Phelps 1977	Pantchenkoparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
<i>Pyrrhura subandina</i> Todd 1917		Jaraquielparkiet	Deze soort is uitgestorven.
<i>Pyrrhura eisenmanni</i> Delgado 1985		Azueroparkiet	Komt niet in de Europese liefhebberij voor.
Derde groep: vier voormalige ondersoorten van <i>P. leucotis</i>			
<i>Pyrrhura leucotis</i> (Kuhl 1820)		Witoorparkiet	
<i>Pyrrhura griseipectus</i> Salvadori 1900		Witborstparkiet	
<i>Pyrrhura pfrimeri</i> Ribeiro 1920		Pfrimerparkiet	Komt slechts bij enkele Europese kwekers voor.
<i>Pyrrhura emma</i> Salvadori 1891		Emmaparkiet	

In de inleiding is vermeld dat *Pyrrhura* een zeer variabele groep is die nog steeds in beweging is.

Sedert de laatste druk van het boek Papegaaien en Parkieten van Adri van Kooten in 2013 vermelden we de volgende wijzigingen:

<i>Pyrrhura cruentata</i>	Er is voorlopig niemand die de naam <i>Pyrrhura cruentata</i> in twijfel trekt. Ribas onderzoek uit 2006 is niet zo stellig. Daar wordt aangegeven dat een nieuwe naam mogelijk overwogen kan worden, maar men kiest ervoor om dat zelf niet te doen.
<i>Pyrrhura frontalis kriegii</i>	Is niet geldig als ondersoort. Het onderzoek van Daniel Nuijten bevestigt het onderzoek van Thomas Arndt en dit wordt nu algemeen aanvaard.
<i>Pyrrhura devillei</i>	Is een zelfstandige soort en geen ondersoort van <i>Pyrrhura frontalis</i> .
<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i>	<i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> is nooit ingevoerd. Binnen de wilde populatie van <i>Pyrrhura molinae molinae</i> komt men ook vogels tegen met rood en geel op de vleugelbocht. Sommige kwekers zijn hier op gaan selecteren. Dit zijn dus <i>Pyrrhura molinae molinae</i> selectievormen en geen <i>Pyrrhura molinae flavoptera</i> .
<i>Pyrrhura lepida lepida</i> en <i>Pyrrhura lepida coerulescens</i>	Dit zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde soort.
<i>Pyrrhura rupicola rupicola</i>	Zijn in Europa selectievormen van <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> . <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> komt niet voor in Europa.
<i>Pyrrhura egregia egregia</i>	Wordt door meerdere kwekers nog redelijk gekweekt al zijn de aantallen niet geweldig, maar het gaat hier om meerdere kwekers in België, Nederland, Engeland, Ierland, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk, Tsjechië en Denemarken.
<i>Pyrrhura subandina</i>	Deze soort is uitgestorven.
<i>Pyrrhura emma</i>	Is een voormalige ondersoort van <i>Pyrrhura leucotis</i> maar zit genetisch veel dicht bij <i>Pyrrhura picta</i> en hoort dus qua groepering bij <i>Pyrrhura picta</i> thuis.
<i>Pyrrhura peruviana</i> en <i>Pyrrhura amazonum araguaiensis</i>	Er zijn geen <i>Pyrrhura peruviana</i> in de Europese volières, maar we hebben te maken hebben met <i>Pyrrhura amazonum araguaiensis</i> , een ondersoort van <i>Pyrrhura amazonum</i> .

[Terug naar index](#)

VOORWOORD: 1999

Gezien de ontwikkeling van de kweek van de Pyrrhura soorten, die meer en meer onderhevig is aan een domesticatieproces en welke soorten we meer en meer tegenkomen op tentoonstellingen, achtte het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropicische vogels en Parkieten het noodzakelijk een soortbeschrijving voor deze soorten te ontwikkelen. De opzet hiervan is beknopt en staat de keurmeester ten dienste als kleuromschrijving van de diverse soorten en enkele ondersoorten. De verwachting is, dat binnen een aantal jaren de kweek van deze soorten een grote vorm zal aannemen en ongetwijfeld zullen er dan diverse mutanten ontstaan. De beschrijving van deze mutanten kan vrij gemakkelijk worden tussengevoegd, omdat de uitgave een losbladig systeem betreft. Zonder medewerking van de TC van de PSC en van ervaren kwekers van de Pyrrhura soorten zou deze kleurstandaard niet uitgebracht kunnen worden. Het bestuur van de KKMV-TP spreekt hierbij dan ook haar dank daarvoor uit. Zoals bij elke standaard c.q. kleurbeschrijvingsstandaard zal ook deze soortbeschrijving periodiek herzien en bijgewerkt moeten worden, wat geen bezwaar voor deze uitgave mag zijn. Tenslotte spreekt het bestuur van de KKMV-TP de hoop uit, dat deze soortbeschrijving van de soorten mag bijdragen aan de ontwikkeling van de kweek met de Pyrrhura soorten. Bergen op Zoom, zomer 1999.

VOORWOORD 2005

De huidige standaardeisen worden indien nodig aangevuld of aangepast. Sinds het verschijnen van de vorige standaard zijn er bij de Pyrrhura soorten, veel nieuwe mutaties maar ook mutatiecombinaties gekweekt. Daarom is besloten om een geheel nieuwe standaard te maken, aangepast aan de nieuwste inzichten.

De opmaak is aangepast aan het model dat de laatste jaren gebruikt wordt, nu staat alles in een matrix. Dit maakt het mogelijk om de verschillende kleurslagen, die in het schema naast elkaar staan simpel, met elkaar te vergelijken.

In deze standaard is de internationale naamgeving gebruikt, zoals ook in andere recent verschenen standaardeisen.

Velen zullen moeten wennen aan de namen van de mutaties en mutatiecombinaties. Voor een aantal mutatiecombinaties werden en worden nog aparte (fantasie)namen gebruikt. Door de grote hoeveelheid mutaties en de combinatiemogelijkheden was het soms lastig en veel werk om de vererving te ontrafelen en de juiste naam aan een mutatie te geven.

Bij de totstandkoming van deze standaard is meegewerkt door de meeste bonden, federaties en parkietenclubs in Nederland en België.

In het najaar van het 2004 werd duidelijk dat uitgave van 1999 in een behoefte voorziet maar inmiddels niet meer aansluit bij de ontwikkelingen. Met medewerking van de TC van de PSC en van ervaren kwekers van de Pyrrhura soorten is deze uitgave dan ook uitgebouwd en verrijkt. Het bestuur van de KKMV-TP spreekt hier haar dank voor uit en wenst de liefhebbers, kwekers en keurmeesters een aangenaam gebruik van deze standaard.

Herziene uitgave, zomer 2005.

Het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropicische vogels en Parkieten

Voorwoord 2018-2019

Gezien de ontwikkeling van de kweek van de Pyrrhura soorten, die meer en meer onderhevig is aan een domesticatieproces en welke soorten we meer en meer tegenkomen op

tentoonstellingen, achtte de Technische Commissie Tropicische vogels en Parkieten het noodzakelijk een soort- en kleurbeschrijving voor deze soorten te beschrijven. De opzet hiervan staat de keurmeester ten dienste als kleuromschrijving van de diverse soorten en enkele ondersoorten. De verwachting is, dat binnen een aantal jaren de kweek van deze soorten een grote vorm zal aannemen en ongetwijfeld zullen er dan diverse mutanten ontstaan. De beschrijving van deze mutanten kan vrij gemakkelijk worden tussengevoegd, omdat de uitgave een digitaal systeem betreft. Zonder medewerking van ervaren kwekers van de Pyrrhura soorten zou deze kleurstandaard niet uitgebracht kunnen worden.

De Technische commissie Tropicische vogels en Parkieten spreekt hierbij dan ook haar dank daarvoor uit. Zoals bij elke standaard c.q. kleurbeschrijvingsstandaard zal ook deze soortbeschrijving periodiek herzien en bijgewerkt moeten worden, wat geen bezwaar voor deze uitgave mag zijn. Tenslotte spreekt de Technische Commissie Tropicische vogels en Parkieten de hoop uit, dat deze soortbeschrijving van de soorten mag bijdragen aan de ontwikkeling van de kweek met de Pyrrhura soorten.

De huidige standaardeisen worden indien nodig aangevuld of aangepast. Sinds het verschijnen van de vorige standaard zijn er bij de Pyrrhura soorten, veel nieuwe mutaties maar ook mutatiecombinaties via transmutatie gekweekt. Daarom is besloten om een geheel nieuwe standaard te maken, aangepast aan de nieuwste inzichten.

De opmaak is aangepast aan het model dat de laatste jaren gebruikt wordt, nu staat alles in een matrix. Dit maakt het mogelijk om de verschillende kleurslagen, die in het schema naast elkaar staan simpel, met elkaar te vergelijken.

In deze standaard is de internationale naamgeving gebruikt, zoals ook in andere recent verschenen standaardeisen.

Velen zullen moeten wennen aan de namen van de mutaties en mutatiecombinaties. Voor een aantal mutatiecombinaties werden en worden nog aparte (fantasie)namen gebruikt. Door de grote hoeveelheid mutaties en de combinatiemogelijkheden was het soms lastig en veel werk om de vererving te ontrafelen en de juiste naam aan een mutatie te geven. Bij de NBvV is er voor gekozen om ook de rood- en geel selectie te vragen.

Bij de totstandkoming van deze standaard is meegewerkt door afgevaardigde van de KBOF, AOB, SKG van de PSC en de NBvV.

Utrecht

Voorjaar 2019

Technische Commissie Tropicische vogels en Parkieten.

Voorjaar 2020.

Bij Pyrrhura Cruentata opgenomen dat deze op de Cites lijst voorkomt en dus geringd dient te zijn.

[Terug naar index](#)

Voorwoord 2024

Matrixen aangevuld:

1. *Pyrrhura molianea* dilute turquoise
2. *Pyrrhura molianea* NSL ino turquoise
3. *Pyrrhura molianea* opaline NSL ino groen
4. *Pyrrhura molianea* opaline NSL ino turquoise

Technische Commissie Tropische vogels en Parkieten
In samenwerking met de parkieten speciaalclub PSC.

Utrecht
Voorjaar 2024

Concept Erfelijkheid :

Soort: Nederlandse benaming	Engelse benaming	Wild type	Mutant	Vererving	Cruantata	Molinae molinae	Molinae australis	Molinae hypoxantha	Frontalis Chiripepe	Rupicola sandiae	Rhododcephala			
Mutaties van vederstructuur:														
Donkerfactor	Dark	D+	D	Incomplete dominant	O						O			
Violet	Violet	V+	V	Incomplete dominant		X		X						
Mutatie die de distributie van de kleurpigmenten wijzigt:														
Opaline	SL opaline	Zop+	Zop	Geslachtsgebonden recessief				X						
Psittacine mutaties:														
turquoise	turquoise	bl ^{sq+}	bl ^{sq+}	Autosomaal recessief	O			X						
Eumelanine mutaties														
Cinnamon	SL cinnamon	Zcin+	Zcin	Geslachtsgebonden recessief	O		X	X						
pale fallow	pale fallow	pf+	pf	Autosomaal recessief					X					
faded	faded	fd+	fd	Autosomaal recessief										
dilute (overgoten)	dilute	dil+	dil	Autosomaal recessief		X	O							
Misty	Misty	Mt+	MT	Incomplete dominant	O ?	O		X	O		O ?			
ino	NSL ino	a+	a	Autosomaal recessief		X								

De met **O** aangegeven mutanten zijn (nog) niet in deze standaard opgenomen omdat de vererving cq aanwezigheid van deze kleurslagen nog onduidelijk is.

In bovenstaande tabel worden een aantal mutaties genoemd waarvan het bestaan op z'n minst twijfelachtig is. Bij de *P. cruentata* en de *P. rhododcephala* weten we nog niet zeker of het een D-factor of Misty betreft. Deze zijn met een **?** aangegeven.

De kolommen Molinae M. en de kolommen Frontalis zouden wat betreft de mutaties samen gevoegd kunnen worden, omdat deze via transmutatie eveneens zullen zijn/worden overgezet naar de andere soorten. Bij de met **X** aangeduide kolom is de mutatie ontstaan. De herkenbaarheid zal door selectievormen en transmutatie geringer worden. Zie ook omschrijving mutaties op volgende bladzijde.

[Terug naar index](#)

Algemene omschrijving *Pyrrhura molinae* soorten:

Vorm:

De vorm is elegant , harmonieus en slank zonder tenger te zijn.

De kop is ovaal van opzij, de nek is vol en de hals lichtjes uitgedund.

De ronding van de nek loopt voort volgens een lijn die licht gebogen is ter hoogte van de overgang van de hals naar de schouders en die dan recht doorloopt tot aan de punt van de staart.

De borst is rond en vol.

De buik is vlak.

Het achterlijf is niet uitgezakt.

De poten zijn glad met twee tenen naar voor en twee naar achteren.

De nagels zijn aanwezig en niet te lang.

Houding:

De vogel heeft een fiere en natuurlijke houding onder een hoek van 70° ten opzichte van een horizontale lijn.

De vleugels sluiten goed aan op het lichaam, hangen niet door of kruisen zich niet.

De vogel staat stevig op zijn poten en het onderlichaam blijft ruim vrij van de zitstok.

De vogel geeft een rustige indruk.

Conditie en bevedering:

Conditie is een eerste vereiste.

De vogel verkeert in perfecte gezondheid en de rui is volledig beëindigd.

Het verenkleed is rein en ongeschonden.

De ogen zijn helder en mooi rond.

De bevedering is glad, compleet en in perfecte staat.

[Terug naar index](#)

Formaat verschillen bij de soorten:

Pyrrhura molinae molinae.

Heeft een lengte van **26** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura molinae australis

Heeft een lengte van **26** cm gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura molinae restricta

Heeft een lengte van **24** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog

Pyrrhura molinae hypoxantha

Heeft een lengte van **26** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog

Pyrrhura frontalis frontalis

Heeft een lengte van **26** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog

Pyrrhura frontalis chiripepe

Heeft een lengte van **26** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura cruentata

Hij is groter **28 tot 30** cm in plaats van 21 tot 26 cm) en ook zijn gedrag lijkt niet altijd op dat van de overige Pyrrhura-soorten.

Pyrrhura rupicola sandiae

Heeft een lengte van **25** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura rοδοcephala

Heeft een lengte van **24 tot 27** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog

[Terug naar index](#)

Pyrrhura picta

Heeft een lengte van **22** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura leucotis:

Heeft een lengte van **23** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura griseipectus

Heeft een lengte van **23** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

***Pyrrhura pfrimeri* :**

Heeft een lengte van **23** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura emma

Heeft een lengte van **21** cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.

Pyrrhura perlata

Formaat = **24** cm.

Pyrrhura lepida

Formaat = **24** cm.

Pyrrhura melanura melanura

Formaat = **24** cm.

Pyrrhura egregia

Formaat = **25** cm.

Pyrrhura hoffmanni hoffmanni

Formaat = **24** cm.

Pyrrhura hoffmanni gaudens

Formaat = **24** cm.

Pyrrhura roseifrons roseifrons

Formaat = **22** cm.

Pyrrhura molinae (groenwangparkiet)

Inleiding:

Een talrijk in avicultuur gehouden *Pyrrhura* soort is de *Pyrrhura molinae* of groenwangparkiet. *Molinae* is genaamd naar Gioanni Ignazio Molina (1740-1829), een Italiaanse Jezuïet en onderzoeker in Chili. Hij schreef in 1782 een fundamenteel werk over de natuurlijke historie van Chili.

Er zijn zes ondersoorten waarvan er twee niet voorkomen in de Europese liefhebberij (*P. m. flavoptera* en *P. m. phoenicura*).

Ondersoorten *Pyrrhura molinae*:

- *Pyrrhura molinae molinae* – Groenwangparkiet.
- *Pyrrhura molinae australis* – Argentijnse groenwangparkiet.
- *Pyrrhura molinae hypoxantha* – Mato Grossoparkiet.
- *Pyrrhura molinae flavoptera* – Geelvleugel-groenwangparkiet
(Komt niet in de Europese liefhebberij voor).
- *Pyrrhura molinae phoenicura* – Schlegelparkiet
(Komt niet in de Europese liefhebberij voor).
- *Pyrrhura molinae restricta* – Palmaritoparkiet.

De belangrijkste verschillen tussen de ondersoorten die voorkomen in de Europese liefhebberij zijn:

- *P. m. australis* is een meer donkere versie van de *P. m. molinae* en met meer rood op de buik. De borstveren hebben donkerdere zomen..
- *P. m. hypoxantha* is een blekere en in de tekening een meer onduidelijke versie van de *P. m. molinae*.
- *P. m. restricta* is sterker blauw bewaasd

Mutaties:

De volgende mutaties zijn ontstaan bij de groep *Pyrrhura molinae*:

- opaline.
- cinnamon.
- turquoise.
- misty.
- violet.
- dilute.
- NSL ino

In deze standaard worden de mutaties beschreven bij de ondersoort waar de mutatie initieel ontstaan is, ondanks het feit dat de initiële mutatie via transmutatie ook in de andere soorten aanwezig is of kan zijn. We willen de raszuiverheid van alle ondersoorten en ook van hun mutaties onderlijnen en behouden. Daarom is er een kleurherkenning omschrijving opgenomen in deze standaard.

Bij *Pyrrhura molinae* worden voor mutatiecombinaties eigen namen gegeven. Voor de combinatie opaline-cinnamon zien we regelmatig de naam pineapple / ananas, voor de combinatie cinnamon turquoise, silver / argenté. Voor de combinatie Opaline-cinnamon dilute groen, suncheek en voor de combinatie opaline-cinnamon dilute turquoise, mooncheek.

De voorkeur gaat echter naar het gebruik van de namen van mutaties die internationaal aanvaard zijn voor parkietachtigen met veren van het structurele type.

Selectievormen:

Een selectievorm is geen mutatie. De volgende selecties komen voor bij deze soort:

- Roodselectie.
- Geelselectie.

Bij de opaline mutatie komen selectievormen voor. Enerzijds worden de vogels geselecteerd die meer rode veren bezitten en anderzijds vogels die meer gele veren bezitten. Het probleem is dat er geen objectief criterium voorhanden is om te bepalen waar en tot hoever het rood- of het geelbezit mag gaan.

Bij selectievormen verdient het de voorkeur om de uitersten op te zoeken, dus bijvoorbeeld bij roodselectie zoveel mogelijk rood.

Bij de turquoise mutatie worden door het anticipatie effect vogels bekomen die generatie na generatie blauwer worden. Uiteindelijk worden vogels bekomen die uiteindelijk uiterlijk blauw worden maar dit genetisch niet zijn.

Deze selectievorm zijn niet beschreven en er dient de voorkeur worden gegeven aan turquoises met een duidelijke geel/groene waas.

Niet gewenste combinaties:

Niet gewenste kleurslagen dienen we conform de keurrichtlijnen te bestraffen. Er dient er duidelijk vermeld te worden dat het een niet gewenste kleurencombinatie is. Twee eumelanine reducerende en/of twee psittacine factoren kunnen maximaal 16-31 punten verkrijgen met de nodige opmerkingen. Op deze wijze zullen er op den duur minder tussenvormen op de tentoonstelling verschijnen en blijft de herkenbaarheid van mutaties enigszins gewaarborgd.

- Twee eumelanine reducerende factoren (indien in standaard vermeld).
- Twee psittacine reducerende factoren.

Zie verder zoals in de keurrichtlijnen is omschreven.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae hypoxantha: (Mato Grosso parkiet)

Inleiding:

Hypoxantha: met geel aan de onderkant.

Vroeger als *Pyrrhura molinae sordida* beschreven.

De gele vogel is een opaline mutatie die aanvankelijk als een afzonderlijke ondersoort (*hypoxantha*) werd aanzien.

Rond 1900 werden door Salvadori in het Mato Grosso gebied in Brazilië drie vogels geobserveerd.

Twee daarvan, die eigenlijk opaline mutaties waren, werden als een afzonderlijke ondersoort *Pyrrhura molinae hypoxantha* beschreven.

Hierna werden geen vogels meer met een vergelijkbaar fenotype waargenomen in de natuur.

Tot in de jaren '90 van de vorige eeuw een kweker uit de Verenigde Staten ontdekte dat jongen van zijn *Pyrrhura molinae sordida* leken op de beschreven *Pyrrhura molinae hypoxantha*.

Uit de kenmerken en de kweekresultaten bleken deze jongen eigenlijk opaline mutanten te zijn. Na deze informatie en omdat *Pyrrhura molinae hypoxantha* eerder werd beschreven dan *Pyrrhura molinae sordida* is de naam *sordida* geannuleerd en vervangen door *hypoxantha*.

Opgelet:

Veel vogels hebben groengele dijen en flanken.

De borst- en keelomzoming wordt roodbruin.

Er kunnen rode veren in de ondervleugeldekveren aanwezig zijn.

Deze kenmerken wijzen op ras onzuiverheid tussen de ondersoorten.

Vogels worden vaak gekruist met *P. m. australis* om zo veel mogelijk rood in te kweken.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae:

Kleurslag:	<i>Pyrrhura molinae australis</i> groen:	<i>Pyrrhura molinae restricta</i> groen:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd donker grijsbruin en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is zwart.	Voorfront opgebleekt bruinzwart overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is opgebleekt zwart.
Wangen	Groen.	Blauwachtig groen.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.	Van witachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekeren	Groen.	Groen met blauwe veren.
Hals en nek	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is groen. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is sterk blauwachtig. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.	De borst is bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot pastelgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin olijfgroen met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn groen.	De buik is bruin olijfgroen met blauwe veren en met een gedeeltelijke gebroken witte tot pastelgele omzoming. De flanken zijn groen.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekeren	Groen.	Groen. Blauwe veren op de rug.
Grote buitenste vleugelpennen:	Blauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	Blauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen.	
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.	
Onderstaartdekeren	Lichtjes blauw.	Blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.	Grijs tot zwart.
Poten en nagels:	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.	
Buikvlek	Mat rood en niet strak afgelijnd loopt door tot de flanken maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet boven de borst uitvloeien.	Buikvlek toont een weinig rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming kan variabel zijn.	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen :

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
<i>Pyrrhura molinae australis</i> (Argentijnse groenwangparkiet)	<p>iets donkerder van kleur dan <i>P. m. molinae</i>. Blauw in de wangen. De buikvlek is duidelijk groter dan bij <i>P. m. molinae</i>. De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen, met een lichte witte tot bleekgele omzoming. Even groot als <i>P. m. molinae</i> maar slanker. <i>P. m. molinae</i> is scherper afgetekend in de nek. De nek is groen met mogelijk enkele blauwe veertjes. De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming. De buik is groen en plaatselijk roodbruin. De onderstaart is roodbruin en naar het einde blauwgroen. De anaalstreek is helderblauw.</p> <p>Opgelet: Veel vogels hebben groengele dijen en flanken. De borst- en keelomzoming wordt roodbruin. Er kunnen rode veren in de ondervleugeldeken. Deze kenmerken wijzen op ras onzuiverheid tussen de ondersoorten.</p>
<i>Pyrrhura molinae restricta</i> (Palmaritoparkiet)	<p>Vrijwel gelijk aan de <i>P. m. molinae</i>, maar de wangen, de nekband, de zijanten van het lichaam, de onderstaartdekveren en sommige vleugeldeken met een opvallende blauwe waas. In het algemeen wat kleiner van formaat. (24 cm)</p> <p>Is vroeger wel geïmporteerd in Europa maar er zijn slechts enkele exemplaren van over gebleven. <i>Pyrrhura molinae restricta</i> lijkt op <i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i>. Bij <i>P. m. hypoxantha</i> zijn de wangen blauw en de anaalstreek is helderblauw. De <i>P. m. restricta</i> heeft daarnaast ook blauwe veren op het vleugeldeke, buik en rug.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae hypoxantha

Algemeenheden:

Hypoxantha: met geel aan de onderkant.

Vroeger als *Pyrrhura molinae sordida* beschreven. De gele vogel is een opaline mutatie die aanvankelijk als een afzonderlijke ondersoort (hypoxantha) werd aanzien.

Rond 1900 werden door Salvadori in het Mato Grosso gebied in Brazilië drie vogels geobserveerd. Twee daarvan, die eigenlijk opaline mutaties waren, werden als een afzonderlijke ondersoort *Pyrrhura molinae hypoxantha* beschreven.

Hierna werden geen vogels meer met een vergelijkbaar fenotype waargenomen in de natuur. Tot in de jaren '90 van de vorige eeuw een kweker uit de Verenigde Staten ontdekte dat jongen van zijn *Pyrrhura molinae sordida* leken op de beschreven *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Uit de kenmerken en de kweekresultaten bleken deze jongen eigenlijk opaline mutanten te zijn. Na deze informatie en omdat *Pyrrhura molinae hypoxantha* eerder werd beschreven dan *Pyrrhura molinae sordida* is de naam *sordida* geannuleerd en vervangen door *hypoxantha*.

Veel is er al geschreven over de opaline *Pyrrhura molinae hypoxantha*. Voor het eerst waargenomen en beschreven in het wild door Salvadori in 1899. Daarna voor vele tientallen jaren niet meer waargenomen. Totdat vogels die er hetzelfde uitzagen opdoken bij een Amerikaanse kweker. Toen werd het duidelijk dat deze zogenaamde geelflank een mutant was en geen ondersoort. Nu weten we dat het gaat om een opaline mutant. En zeker niet de eerste opaline mutant die in het wild is waargenomen. Ook van de Stalalori, *Charomosyna papou stellae*, zijn er twee kleurslagen in het wild. Een zwarte en een rode vorm. Deze rode vorm vererft geslachtsgebonden en is net als de mutant bij *molinae* opaline.

Er was echter nog een kenmerk dat voor onduidelijkheid zorgde bij de opaline mutant bij *Pyrrhura molinae hypoxantha*; onze vogels in gevangenschap hadden lichtgekleurde poten, terwijl de balgen van de door Salvadori beschreven vogels zwarte poten hadden. Onderzoek in het Natuurhistorisch museum door Ornitho-Genetics toonde inderdaad aan dat deze vogel zwarte poten had. Helaas konden wij geen zekerheid krijgen of deze kleur ontstaan was door de wijze van conserveren of dat dit de originele kleur was.

Ondertussen is ons informatie gekomen van de kweker waarbij de opaline mutant te voorschijn kwam uit wildvang vogels, dat deze eerste opaline vogels normale donker grijze poten hadden. Dit zou ons vermoeden kunnen bevestigen dat de licht gekleurde poten het resultaat zijn van selectiekweek. Kwekers hebben de neiging om de meest felgekleurde vogels te selecteren voor de kweek. Bij opaline mutaties zijn dit vaak de vogels met de minste hoeveelheid eumelanine. Dit komt dan niet enkel naar voren in het verenkleed, maar ook in de poten.

Indien je dan ook nog meeweegt dat sommige kwekers hun vogels binnen houden, waardoor er geen zonlicht bij de vogels komt dat de aanmaak van meer pigment stimuleert, dan krijg je inderdaad vogels met heel erg lichte poten.

Maar om af te sluiten, de licht gekleurde poten van opaline *Pyrrhura molinae hypoxantha* is het product van selectie kweek en niet het kenmerk van een afwijkende mutatie.

Opaline vererft geslachtsgebonden recessief en zorgt voor een herschikking van de verschillende kleurpigmenten (psittacine en eumelanine).

Het genetisch symbool is *Z op*.

De mutant zorgt ervoor dat het zwart op de kop en het grijs op de keel opgebleekt worden.

De buik is voornamelijk geel en de rode buikvlek is kleiner geworden bij de oorspronkelijke opaline mutatie. Door de selectie kweek zien we nu vogels die vrijwel rood zijn geworden. Nu is het van belang om behalve deze 'roodbuiken' ook de oorspronkelijk opaline mutatie met zijn gele buik en

kleine rode vlek te behouden.

Bij de oorspronkelijke vogels waren de poten donkergrijs.

[Terug naar index](#)

Kleurslag:	<i>Pyrrhura molinae hypoxantha</i> groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Groen met blauw.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.
Hals en nek	De hals kleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot geel met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is groen met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn geel .
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaartdekveren	Blauw.
Snavel	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn éénkleurig en variëren van licht naar donker.
Ogen	Bruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De groene zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae hypoxantha* (Mato Grosso parkiet)

<p>Algemeen:</p>	<p>Iets donkerder van kleur dan <i>P. m. molinae</i> en blauw in de wangen. De buikvlek is duidelijk kleiner dan bij <i>P. m. molinae</i>. De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen, met een lichte witte tot bleekgele omzoming.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
<p>Groen:</p>	<p>Formaat Is even groot als <i>P. m. molinae</i> (26 cm) maar slanker van model. <i>P. m. molinae</i> is scherper afgetekend in de nek. De nek is bleekbruin met mogelijks enkele blauwe veertjes. De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming. De buik is groen en plaatselijk roodbruin. De onderstaart is roodbruin en naar het einde blauwgroen. De anaalstreek is helderblauw.</p> <p>Opgelet: Veel vogels hebben groen-gele dijnen en flanken. De borst- en keelomzoming wordt dan roodbruin.</p> <p>Er kunnen rode veren in de ondervleugeldekveren aanwezig zijn. Deze kenmerken wijzen op ras onzuiverheid tussen de ondersoorten. Vogels worden vaak gekruist met <i>P. m. australis</i> om zo veel mogelijk rood in te kweken.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae molinae (Groenwangparkiet)

Kleurslag:	<i>Pyrrhura molinae molinae groen:</i>	<i>Pyrrhura molinae molinae Violet groen:</i>
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorfront bruinzwart overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is diepzwart.	Voorfront bruinzwart overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is diepzwart.
Wangen	Groen.	Donkergroen.
Oorstreek	Van witgrijs naar bruin.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Groen.	Donkergroen met een duidelijke violette waas.
Hals en nek	De hals is bruin olijfgroen met een witte omzoming. De nek is groen en er zijn vaak enkele blauwe veertjes aanwezig. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin. Er zijn vaak enkele violette veertjes aanwezig. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst en keel zijn bruin olijfgroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.	De borst is bleekbruin tot donkergroen met een licht bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is bruin olijfgroen met een gebroken wit tot bleekgele omzoming. De flanken zijn groen.	De buik is met een violette waas met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn groen met violette waas.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.	Donkergroen met violette waas.
Grote buitenste vleugelpennen	Donkerblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	Violet naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen.	Roodbruin met aan de basis donkergroen met een violette waas.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.	Roodbruin en aan het einde iets violetturquoise.
Onderstaartdekveren	Groen.	Donkergroen met een violette waas.
Snavel	Grijs tot zwart.	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.
Ogen	Bruin.	Bruin.
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de donkergroene wangen met een violette waas en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De donkerrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel en nauwelijks aanwezig maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe.	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae molinae* (groenwangparkiet)

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
Groen:	<p>Kleur: De kleur van de bovenborst wordt geler naar beneden toe. In de nek zijn vaak enkele blauwe veertjes te zien.</p> <p>Kop en masker: Boven de snavel is er een donker roodbruin bandje.</p> <p>Tekening: Boven de neusdoppen zijn er minimaal donker roodbruine veertjes aanwezig. De bruinrode buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en hij mag niet uitvloeien naar de bovenborst en de flanken. De buikvlek is niet strak afgelijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur.</p>
Violet groen	<p>Kleur: De kleur van de bovenborst wordt lichter naar beneden toe. In de nek zijn vaak enkele violette veertjes te zien. De donkergroene kleur dient een duidelijke violette waas te laten zien. Het ontbreken van deze duidelijke waas dient te worden bestraft bij kleurdiepte.</p> <p>Tekening: Zie groen.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae molinae (Groenwangparkiet)

Kleurslag:	<i>Pyrrhura molinae molinae dilute groen:</i>	<i>Pyrrhura molinae molinae dilute turquoise:</i>
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorfront licht bruingrijs overgaand in licht bruingeel met een bruingroene waas op het achterhoofd. De schedel is zilvergrijs.	Voorfront licht geel met grijze waas, wordt geleidelijk lichter naar het achterhoofd
Wangen	Geel met groene waas.	Licht geel met groene waas
Oorstreek	Van witgrijs naar lichtbruin.	Licht geel met iets rose waas
Oogring	Naakte witte oogring.	Naakte oogring
Vleugeldekveren	Geel met groene waas.	Licht geel met blauw/groene waas
Hals en nek	De nek is geel met groene waas en er zijn vaak enkele bleek blauwe veertjes aanwezig.	Licht geel met blauw/groene waas
Keel en borst	De borst en keel zijn geel met een bruin / olijfgroene waas met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.	De keel en borst zijn licht geel met een gedeeltelijk gebroken witte omzoming
Buik en flanken	De buik is licht bruingeel met een gedeeltelijk gebroken wit tot bleekgele omzoming. De flanken zijn geel met een groene waas.	De buik is lichtgeel , de flanken zijn lichtgeel met blauwgroene waas
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Geel met een groene waas.	Licht geel met blauwgroene waas
Grote buitenste vleugelpennen	Bleek blauw naar buiten toe en zilvergrijs naar binnen toe.	Bleek blauw naar tuiten toe en zilvergrijs naar binnen toe
Bovenzijde staartpennen	Licht roodbruin en aan de basis geel met een groene waas,	Licht rose met grijze waas, aan de basis licht geel met blauw/groene waas
Onderzijde staartpennen	Licht roodbruin en aan het einde iets bleek blauw.	Licht rose met grijze waas
Onderstaartdekveren	Geel met een groene waas.	Licht geel met blauw/groene waas
Snavel	Grijs tot donkergrijs	Grijs tot donkergrijs
Poten en nagels	De poten zijn éénkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	Poten zijn éénkleurig grijs, de nagels zijn zo donker mogelijk
Ogen	Bruin.	bruin
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal licht roodbruin bandje.	Boven de snavel is er een minimaal smal rose/rood bandje
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de geel met groene waas wangen en de van witgrijs naar lichtbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de licht geel met groene waas wangen en de lichtgele met iets rose waas oorstreek
Buikvlek	De donker rode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De licht rose buikvlek is niet straf afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	De omzoming is vaag aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe Omzoming kan variabel zijn .

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae molinae* (groenwangparkiet)

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
Dilute groen	<p>Kleur: De kleur van de bovenborst wordt lichter naar beneden toe. In de nek zijn vaak enkele bleek violette veertjes te zien. De gele kleur dient een duidelijke groene waas te laten zien. Het ontbreken van deze waas dient te worden bestraft bij kleurdiepte.</p> <p>Tekening: Zie groen.</p> <p>Dilute is niet gewenst in combinatie met andere melanine reducerende mutaties.</p>
Dilute turquoise:	<p>Kleur: De kleur van de borst wordt lichter naar beneden toe De lichtgele kleur moet een duidelijke blauwgroene waas laten zien Het ontbreken van deze waas dient te worden bestraft bij kleurdiepte</p> <p>Pootkleur moet éénkleurig grijs zijn.</p> <p>Tekening: Buikvlek licht rose , mag niet uitvloeien in de borst</p> <p>Dilute turquoise is niet gewenst in combinatie met andere melanine reducerende mutaties.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae australis (Argentijnse groenwangparkiet)

Kleurslag:	<i>Pyrrhura molinae australis</i> Cinnamon groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd grijsbruin en overgaand in lichtbruingroen het achterhoofd. De schedel is bruin.
Wangen	Groen met een bruine waas.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.
Vleugeldekveren	Groen met een bruine waas.
Hals en nek	De hals is bruin groen met een witte omzoming. De nek is groen met een bruine waas. De zijkanen zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is licht bruingroen met een gedeeltelijk gebroken witte tot bleekgele omzoming.
Buik en flanken	De buik is licht bruingroen met een gedeeltelijke gebroken witte tot bleekgele omzoming. De flanken zijn lauriergroen.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen met een bruine waas
Grote buitenste vleugelpennen	Blauw naar buiten toe en bruin naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin en aan de basis groen met een bruine waas.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.
Onderstaartdekveren	Lichtjes blauw.
Snavel	Bruin.
Poten en nagels	De poten zijn éénkleurig en variëren van licht naar donkerbruin. De nagels zijn zo donkerbruin mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	Fel rood en niet strak afgelijnd loopt door tot de flanken maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet boven de borst uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae australis* (Argentijnse groenwangparkiet)

<p>Groen:</p>	<p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p>Iets donkerder van kleur dan <i>P. m. molinae</i>. Blauw in de wangen. De buikvlek is duidelijk groter dan bij <i>P. m. molinae</i>. De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen, met een lichte witte tot bleekgele omzoming. Even groot als <i>P. m. molinae</i> maar slanker. <i>P. m. molinae</i> is scherper afgetekend in de nek. De nek is groen met mogelijk enkele blauwe veertjes. De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming. De buik is groen en plaatselijk roodbruin. De onderstaart is roodbruin en naar het einde blauwgroen. De anaalstreek is helderblauw.</p> <p>Opgelet: Veel vogels hebben groengele dijen en flanken. De borst- en keelomzoming wordt roodbruin. Er kunnen rode veren in de ondervleugeldekveren aanwezig zijn. Deze kenmerken wijzen op ras onzuiverheid tussen de ondersoorten.</p>
<p>Cinnamon groen</p>	<p>De groene onderdelen worden groen met bruine waas.</p> <p><u>Cinnamon is niet gewenst in combinatie met andere melanine reducerende mutaties.</u></p> <p>Zie verder groen:</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Cinnamon groen:	Cinnamon turquoise:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruin en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is lichtbruin.	
Wangen	Groen met blauw.	Blauw met een groene waas.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekveren	Groen.	Blauw met groene waas
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.	Bleekgeel. Ook de duimveren zijn bleekgeel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.	De halskleur loopt uit van bruin tot grijs-turquoise met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele turquoise veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is bleekbruin tot groen met een lichte bruingele omzoming.	De borst is bleekbruin tot blauw met een groene waas met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is lichtgroen met een bruine waas, met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn groen. De buikvlek is roodbruin.	De buik is blauw met een groene waas met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn turquoise. De buikvlek is grijs-turquoise.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.	Blauw met groene waas
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwartbruin naar binnen toe.	Diep kobaltblauw met een groene waas naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.	Grijs met een groene waas met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.	Grijs met een groene waas met aan de basis witte banden.
Onderstaartdekveren	Blauw.	Grijs met een groene waas en aan het einde iets blauw met groene waas.
Snavel:	Lichtbruin tot bruin.	
Poten en nagels :	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn lichtbruin en eenkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband:	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.	
Oogring:	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek:	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de lichtgroene wangen en de grijsbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de lichtgroene wangen en de grijsbruine oorstreek. Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de diep donker grijsblauw met een groene waas wangen
Buikvlek:	De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De buikvlek is licht zalmkleurig en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien..

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

<p>Cinnamon groen:</p>	<p><u>Kleur:</u> De lichtgroene met bruine waas zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i>. De lichaamskleur dient helder en egaal van kleur te zijn, door de cinnamon factor is deze een nuance lichter.</p> <p><u>Cinnamon is niet gewenst in combinatie met andere melanine reducerende mutaties.</u></p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
<p>Cinnamon turquoise:</p>	<p><u>Kleur:</u> De lichaamskleur dient diep van kleur te zijn met name op het vleugeldeek een duidelijke blauw met groene waas. Indien deze waas ontbreekt dient dit te worden bestraft in de rubriek kleurdiepte en regelmaat. Typerend voor de turquoisefactor is de ongelijkmatige psittacine reductie. In de borst en buik zal deze vaak sterker zijn dan op het vleugeldeek. Enige coulance op dit onderdeel is op zijn plaats. De meest egale vogels genieten uiteraard wel de voorkeur. De licht zalmkleurige buikvlek dient waarneembaar te zijn.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Turquoise:	Violet turquoise:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in groenbruin met blauwe waas op het achterhoofd. De schedel is matzwart.	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruinturquoise op het achterhoofd. De schedel is matzwart.
Wangen	Groen met blauwe waas.	Donkergroen met blauwe waas.
Oorstreek	Van grijsachtig naar bruin.	Van grijsachtig naar wit.
Oogring	Naakte witte oogring.	Naakte witte oogring.
Vleugeldekeren	Blauw met een groene waas	Donkerblauw met groene waas.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Duimveren zijn geel.	Bleekgeel. Duimveren zijn bleekgeel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsblauw met groene waas en met een licht witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel blauw met groene waas veertjes. De zijanten zijn bruinachtig grijs.	De halskleur loopt uit van bruin tot donker grijsblauw met een groene waas met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijks enkel donker blauwgroene veertjes. De zijanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	Borst is turquoise gekleurd met groene waas met hierin een lichte bruine zoomtekening, de keel heeft een witgrijze zoomtekening.	Borst is dieper van turquoise kleur met violet waas met hierin een lichte bruine zoomtekening, de keel heeft witgrijze zoomtekening.
Buik en flanken	Buik is turquoise gekleurd met groene waas met hierin een lichte bruingrijze zoom of bewolkte tekening, flanken turquoise met groene waas.	Buik is dieper van turquoise violet kleur met hierin een bruinegrijze bewolkte zoomtekening, flanken dieper turquoise met violet waas.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekeren	Blauw met een groene waas.	Diep donkerblauw met een groene waas.
Grote buitenste vleugelpennen	Diep kobaltblauw met een groene waas naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	Diep violetblauw met nauwelijks groene waas naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Dof bruingrijs met zalmkleurige waas.	Dof Grijsbruin met licht zalmkleurige waas.
Onderzijde staartpennen	Dof grijsbruin met een groene waas.	Zalm grijsbruin.
Onderstaartdekeren	Turquoiseblauw met groene waas.	Diep donkerblauw met een iets groene waas.
Snavel	Grijs tot zwartbruin.	Grijs tot zwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin.	Bruin.
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker vuilwit bruin bandje.	Boven de snavel is er een minimaal smal donker vuilwit bruin bandje.
Tekening:		
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groen met blauw met groene waas wangen en de grijsbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groen met blauwe waas wangen en de witgrijs met bruine waas oorstreek.
Buikvlek	De buikvlek is licht zalmkleurig en niet strak afgeijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De buikvlek is licht zalmkleurig en niet strak afgeijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

Turquoise:	<p>Kleur: De lichaamskleur dient diep van kleur te zijn met name op het vleugeldek een duidelijke groene waas. Indien deze waas ontbreekt dient dit te worden bestraft in de rubriek kleurdiepte en regelmaat. Typerend voor de turquoisefactor is de ongelijkmatige psittacine reductie. In de borst en buik zal deze vaak sterker zijn dan op het vleugeldek. Enige coulance op dit onderdeel is op zijn plaats. De meest egale vogels genieten uiteraard wel de voorkeur. De licht zalmkleurige buikvlek dient waarneembaar te zijn.</p>
Violet turquoise:	<p>Kleur: Zie turquoise.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p>Tekening: Violet turquoise toont meer en dieper blauw op de borst en de zoom tekening op de keel en nek is duidelijker dan bij de turquoise. De licht zalmkleurige buikvlek dient waarneembaar te zijn.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Opaline groen: (selectie rood)	Opaline groen: (selectie geel)
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is matzwart.	
Wangen	Rood.	Groen met blauw.
Oorstreek	Rood.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekeren	Groen.	
Vleugelbocht en vleugelrand	Rood. Duimveren zijn rood.	Geel. Duimveren zijn geel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.	
Keel en borst	De borst is rood met een lichte bruingele omzoming.	De borst is geel met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is rood met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn geelgroen.	De buik is groen met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn geelgroen.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekeren	Groen, met een lichte hamertekening.	
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.	
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.	
Onderstaartdekeren	Blauw.	
Snavel	Grijs tot zwart.	
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	N.V.T	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groen-gele wangen en de grijsbruine oorstreek
Borst en buik	De buikvlek is roodoranjebruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is goed waarneembaar en moet tussen de poten blijven en mag niet uitvloeien. Deze tonen een donkere omzoming.	De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is goed waarneembaar en moet tussen de poten blijven en mag niet uitvloeien. Deze tonen een donkere omzoming.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn en is groen.	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

<p>Opaline groen (selectie rood):</p>	<p>Kleur: De rode kleur loopt vanaf de onderstaart over de gehele borst en buik tot aan de lichte halstekening. Ook op de kop, in het masker bevindt zich rood. . Het rood moet zo diep en egaal mogelijk van kleur zijn. Bovenschedel naar nek is grijszwart overgaand in bruingroen en blauwe bewaasd.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p>Gestreefd moet worden met het rode type naar een zo'n egaal mogelijk (diep) rode type vanaf onderbuik opgaand naar de kop en in de wangen waarbij ook in de keel gestreefd moet worden naar egaal rood. Dit wel met soepelheid betrachten wegens de witgrijze keeltekening . Elke andere type waarbij de buikvlek enigszins uitvloeit naar de keel toe en enkel de wangen rood zijn is niet de gewenste selectie.</p>
<p>Opaline groen (selectie geel):</p>	<p>Kleur: De gele borstkleur moet zo helder mogelijk zijn, met lichte bruingele omzoming. Bovenschedel naar nek is grijszwart overgaand in groengeel en blauwe bewaasd.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Opaline-cinnamon groen: (selectie rood)	Opaline-cinnamon groen: (selectie geel)
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruingroen op het achterhoofd. De schedel is bruinzwart.	Voorhoofd schedel lichtbruin en overgaand in bleekbruin op het achterhoofd. De schedel is bruinzwart.
Wangen	Rood.	Bruin groen overgoten.
Oorstreek	Rood.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekveren	Lichtgroen met een bruine was, toont een lichte hamertekening.	
Vleugelbocht en vleugelrand	Rood. Duimveren zijn rood.	Geel. Duimveren zijn geel.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijsgroen met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele blauwe veertjes. De zijanten zijn bruinachtig grijs.	De halskleur loopt uit van bleekbruin tot bruin overgoten nek met een lichte vuil witte omzoming.
Keel en borst	De borst en keel zijn rood met een licht bruingele omzoming.	De borst is bleekbruin tot geel met een licht bruingele omzoming.
Buik en flanken	De volledige buik is rood met een donkere omzoming. De flanken zijn rood.	De buik is geel met een donkere omzoming. De flanken zijn geel.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Lichtgroen met een bruine was. De mantel is licht gehamerd van kleur.	
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	
Bovenzijde staartpennen	Rood met aan de basis witte banden.	
Onderzijde staartpennen	Rood en aan het einde iets blauw.	
Onderstaartdekveren	Blauw.	
Snavel	Lichtbruin tot bijna hoornkleurig.	
Poten en nagels	De poten zijn éénkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal rood bandje.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	n.v.t.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de diep donker grijsblauw met een groene was wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De buikvlek is dieper rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek dient goed waarneembaar te zijn en moet tussen de poten blijven en mag niet uitvloeien.	De kleine buikvlek is rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek dient goed waarneembaar te zijn en moet tussen de poten blijven en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

Opaline-cinamon groen (selectie rood):	<p><u>Kleur:</u> De rode kleur vanaf de onderstaart en masker moet zo diep en egaal mogelijk rood zijn.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p>Gestreefd moet worden met het rode type naar een zo'n egaal mogelijk (diep) rood vanaf onderbuik opgaand naar de kop en in de wangen waarbij ook in de keel gestreefd moet worden naar egaal rood. Wel enige met soepelheid betrachten met de witgrijze keeltekening .</p> <p><u>Opmerking→ deze mutant kan echt helder rood en geel tonen</u></p>
Opaline-cinamon groen (selectie geel):	<p><u>Kleur:</u> De gele borstkleur moet zo helder mogelijk zijn, met lichte bruingele omzoming.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Opaline-cinnamon turquoise: (selectie rood)	Opaline-cinnamon turquoise: (selectie geel)
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in blauw met een bruingroene waas op het achterhoofd. De schedel is bruinzwart.	Voorhoofd opgebleekt bruinzwart en overgaand in bruinturquoise op het achterhoofd. De schedel is bruinzwart.
Wangen	Zalmkleurig.	Blauw met een groene waas.
Oorstreek	Zalmkleurig.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekveren	Blauw met groene waas overgoten. Licht gehamerd van kleur.	
Vleugelbocht en vleugelrand	Vuilwit.	Bleekgeel. Duimveren zijn bleekgeel.
Hals en nek	De halskleur is vuilwit met een grijze omzoming De nek is lichtgrijs met mogelijk enkele blauw met groene waas veertjes. De zijkant licht bruingrijs.	De halskleur loopt uit van bruin tot grijs met een groene waas met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele blauw met groene waas veertjes. De zijkant zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	Zalmkleurig een donkere omzoming.	De borst is bleekbruin tot blauw met een groene waas met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is zalmkleurig met een donkere omzoming. De flanken zijn zalmkleurig.	De buik is blauw met een groene waas met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn blauw met een groene waas.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Blauw met een groene waas. De mantel heeft een lichte hamertekening.	
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en zwart naar binnen toe.	Diep kobaltblauw met een groene waas naar buiten toe en zwart naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Zalmkleurig met aan de basis witte banden.	Grijs met een groene waas met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Zalmkleurig en aan het uiteinde iets blauw met een groene waas.	Grijs met een groene waas en aan het einde iets turquoise.
Onderstaartdekveren	Blauw.	
Snavel	Verlopend van lichtbruin naar donkerbruin.	
Poten en nagels	De poten zijn éénkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal zalmkleurig bandje.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	N.v.t.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de turquoise wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De buikvlek is licht zalmkleurig en niet strak afgelijnd maar dient wel zo egaal mogelijk van kleur te zijn tussen de poten mag hij niet uitvloeien. Deze tonen een donkere omzoming.	De buikvlek is licht zalmkleurig en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en is nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien..
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

Opaline-cinnamon turquoise (selectie rood) :	Kleur: De rode kleur vanaf de onderstaart en masker moeten zo diep en egaal mogelijk rood van kleur zijn. Zie link naar algemene omschrijving
Opaline-cinnamon turquoise (selectie geel) :	Kleur: De zalmroze borstkleur moet zo helder mogelijk zijn, met lichte bruine omzoming. Moet een duidelijke zalmroze buikvlek tonen in de (bewolkte) donkere zoomtekening

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae NSL ino serie:

Kleurslag:	Opaline NSL ino groen:	Opaline NSL ino turquoise:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt witgeel overgaand in lichtgeel op het achterhoofd. Schedel is witgeel.	Voorhoofd opgebleekt witgeel overgaand in lichtgeel op het achterhoofd. Schedel is witgeel.
Wangen	Rood/geel	Rose/geel
Oorstreek	Rood bewaasd.	Rose bewaasd
Oogring	Naakte witte oogring.	Naakte witte oogring
Vleugeldekveren	geel.	Licht geel
Vleugelbocht en vleugelrand	Warm geel.	Licht geel
Hals en nek	Licht geel.	Wit met gele waas
Keel en borst	rood met lichte omzoming.	Rose met lichte omzoming
Buik en flanken	Warm geel.	Licht geel
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Warm geel.	Licht geel
Grote buitenste vleugelpennen	Wit	Wit
Bovenzijde staartpennen	Rood.	Rose
Onderzijde staartpennen	Rood.	Rose
Onderstaartdekveren	Rood.	Rose
Snavel	Hoornkleurig.	Hoornkleurig
Poten en nagels	Vleeskleurig.	Vleeskleurig
Ogen	Pupil is rood met witte omranding.	Pupil is rood met witte omranding
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal licht rood bandje.	Boven de snavel is er een minimaal smal licht roze bandje
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de rode wangen en de licht rode oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de roze wangen en de licht roze oorstreek
Buikvlek	De buikvlek is rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur, buikvlek loopt door in de borst en keel we vragen een zo egaal mogelijke rode kleur	De buikvlek is roze en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur, buikvlek loopt door in de borst en keel we vragen een zo egaal mogelijke roze/ rode kleur

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae* Opaline NSL ino SERIE:

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
NSL ino groen	<p><u>Kleur:</u> Rugdek egaal geel Gestreefd word naar een zo rood mogelijk gekleurde vogel aan de voorzijde van de vogel . Buikvlek vloeit door in de borst en keel</p>
NSL ino turquoise	<p><u>Kleur:</u> Rugdek egaal licht geel Gestreefd word naar een zo roze/rood mogelijk gekleurde vogel aan de voorzijde van de vogel . Buikvlek vloeit door in de borst en keel.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	Misty groen:	Misty turquoise:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd donker bronsgroen en overgaand in mosgroen op het achterhoofd. De schedel is matgrijs /mosgroen.	Voorhoofd opgebleekt bruingrijs en overgaand in flets grijsblauw met een groenbruine waas op het achterhoofd. De schedel is flets grijs.
Wangen	Mosterdgroen met een bruingrijze waas overgaand naar grijs met fletsblauw.	Flets grijsblauw met een groenbruine waas.
Oorstreek	Van bruin/grijs naar grijs.	Van grijsachtig naar bruin.
Oogring	Naakte witte oogring.	
Vleugeldekveren	Mosgroen/olijfgroen.	Flets grijsblauw met een groenbruine waas.
Vleugelbocht en vleugelrand	Geel tot roodgeel. Ook de duimveren zijn geel.	Crèmekleurig. Ook de duimveren zijn crèmekleurig.
Hals en nek	De halskleur loopt uit van bruin tot grijs met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is donkerbruin met mogelijk enkele fletsblauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.	De halskleur loopt uit van bruin tot flets grijsblauw met een groenbruine waas met een lichte witte tot bleekgele omzoming. De nek is bleekbruin met mogelijk enkele blauwe veertjes. De zijkanten zijn bruinachtig grijs.
Keel en borst	De borst is mosgroen tot met een lichte bruingele omzoming.	De borst is bleekbruin tot flets grijsblauw met een groenbruine waas met een lichte bruingele omzoming.
Buik en flanken	De buik is mosgroen met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn mosgroen.	De buik is flets grijsblauw met een groenbruine waas turquoise met een gebroken witte omzoming. De flanken zijn flets grijsblauw met een groenbruine waas.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Mosterdgroen met een bruingrijze waas.	Flets grijsblauw met een groenbruine waas.
Grote buitenste vleugelpennen	Kobaltblauw naar buiten toe en grijs naar binnen toe.	Flets grijsblauw met een groenbruine waas naar buiten toe en grijs naar binnen toe.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin met aan de basis witte banden.	Crèmekleurig, licht zalmkleurig overgoten met aan de basis witte banden.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin en aan het einde iets blauw.	Crèmekleurig, licht zalmkleurig overgoten aan het einde iets blauw.
Onderstaartdekveren	Lichtblauw.	
Snavel	Grijs tot zwart.	
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	
Ogen	Bruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal donker roodbruin bandje.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de mosgroene wangen en de grijsbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de flets grijsblauw met een groenbruine waas wangen en de grijsbruine oorstreek.
Buikvlek	De buikvlek is roodbruin en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De buikvlek is grijs grijsblauw met een licht roze waas en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae*

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
Misty groen	<u>Kleur:</u> De mosgroene zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> . Als tentoonstellingsvogel worden enkel de vogels met een dubbele misty factor gevraagd. De misty factor moet duidelijk herkenbaar zijn. Misty groen = flets mosterdgroen met licht bruingrijze waas.
Misty turquoise	<u>Kleur:</u> De flets grijsblauw met een groenbruine waas zone tussen de borst en de buik is omvangrijker dan bij <i>Pyrrhura molinae molinae</i> .

[Terug naar index](#)

Pyrrhura molinae NSL ino serie:

Kleurslag:	NSL ino groen:	NSL ino turquoise:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Voorhoofd opgebleekt witgeel overgaand in lichtgeel op het achterhoofd. Schedel is witgeel.	Voorhoofd witgeel , achterhoofd wit met gele waas
Wangen	Geel met rode waas.	Licht geel
Oorstreek	Rood bewaasd.	Wit met gele waas
Oogring	Naakte witte oogring.	Naakte witte oogring.
Vleugeldekken	Warm geel.	Licht geel
Vleugelbocht en vleugelrand	Warm geel.	Licht geel
Hals en nek	Licht geel.	Wit met gele waas
Keel en borst	Lichtgeel tot warmgeel met lichte omzoming.	Wit met gele waas , minimale omzoming
Buik en flanken	Warm geel.	Licht geel
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Warm geel.	Licht geel
Grote buitenste vleugelpennen	Wit	wit
Bovenzijde staartpennen	Rood.	Licht rose
Onderzijde staartpennen	Rood.	Licht rose
Onderstaartdekveren	Rood.	Licht rose
Snavel	Hoornkleurig.	Hoornkleurig
Poten en nagels	Vleeskleurig.	Vleeskleurig
Ogen	Pupil is rood met witte omranding.	Pupil is rood met witte omranding
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een minimaal smal licht rood bandje.	Boven de snavel is er een minimaal smal roze/rood bandje
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de gele wangen en de lichtroodbruine oorstreek.	Wangen zijn wat dieper lichtgeel van kleur dan de oorstreek
Buikvlek	De buikvlek is rood en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is diffuus en nauwelijks waarneembaar en blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	De buikvlek is licht roze en niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur, buikvlek zit tussen de poten, is duidelijk zichtbaar en mag niet uitvloeien naar de borst

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura molinae* NSL ino SERIE:

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
NSL ino groen	<p><u>Kleur:</u> Rugdek egaal geel Gestreeft word naar een zo rood mogelijk gekleurde vogel aan de voorzijde van de vogel . Buikvlek vloeit door in de borst en keel</p>
NSL inoturquoise	<p><u>Kleur:</u> Rugdek egaal licht geel Gestreeft word naar een zo rose/rood mogelijk gekleurde vogel aan de voorzijde van de vogel . Buikvlek vloeit door in de borst en keel .</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura frontalis (bruinoorparkiet)

Algemeenheden:

Pyrrhura frontalis of bruinoorparkiet is een *Pyrrhura* soort die veel voorkomt in avicultuur. Het is een sterke soort die redelijk snel aan het kweken gaat.

Bij *Pyrrhura frontalis* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura frontalis frontalis* - bruinoorparkiet
- *Pyrrhura frontalis chiripepe* - Azaraparkiet

In avicultuur in Europa komen de twee ondersoorten voor. Volgens Thomas Arndt is het enige verschil tussen deze ondersoorten de kleur van de bovenkant van de staart. Bij *Pyrrhura frontalis chiripepe* is deze volledig olijfgroen. Bij de *Pyrrhura frontalis frontalis* is deze een combinatie van rood met olijfgroen, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen van vogel tot vogel.

Pyrrhura frontalis kriegi is niet langer geldig als ondersoort. Het onderzoek van Daniël Nuijten bevestigde het onderzoek van Thomas Arndt en dit wordt nu algemeen aanvaard. Het betreft een kruising van *Pyrrhura frontalis frontalis* met *Pyrrhura frontalis chiripepe* in de gebieden waar beide soorten voorkomen.

Pyrrhura devillei is een zelfstandige soort en geen ondersoort van *Pyrrhura frontalis*. *Pyrrhura devillei* komt niet voor in de Europese liefhebberij. Er zijn vogels die erop lijken, maar dat zijn bastaarden van *P. frontalis frontalis* met *P. melanura souancei*.

De kop is groen bij *P. frontalis* en zwart bij *P. molinae*.

Pyrrhura frontalis frontalis verschilt van *Pyrrhura frontalis chiripepe*

Bij *P. f. frontalis* is de bovenkant van de staart olijfgroen met rode uiteinden, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen. De onderkant van de staart is rood. De bovenkant van de staart van *P. f. chiripepe* is volledig olijfgroen zonder enig spoor van rood en de onderkant is rood.

Oranjerood op de vleugelbocht is geen exclusief kenmerk van *P. f. chiripepe*.

Het enige onderscheidende kenmerk is de kleur van de staart.

Pyrrhura frontalis frontalis verschilt van *Pyrrhura molinae* - groenwangparkiet

[Terug naar index](#)

Pyrhura frontalis frontalis (Bruinoorparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn groen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen	Groen.
Oorstreek	Bruingrijs.
Oogring	Onbevederde witte oogring.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is groen.
Buik en flanken	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.
Grote buitenste vleugelpennen	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groen en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen overgaand in een bruinrode kleur en uitlopend tot in de toppen.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.
Onderstaartdekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en éénkleurig.
Ogen	Donkerbruin.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura frontalis frontalis* (Bruinoorparkiet)

Groen:	<p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p><u>Model:</u> Slanker dan <i>Pyrrhura molinae</i> (groenwangparkiet).</p> <p><u>Kop en masker:</u> Boven de neusdoppen zijn er minimaal rode veertjes aanwezig.</p> <p><u>Lichaam:</u></p> <ul style="list-style-type: none">• De bruinrode buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en hij mag niet uitvloeien naar de bovenborst en de flanken.• De buikvlek is niet strak afgelijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur.• In de hals kan de kleur variëren.• De borstkleur van de jonge vogels is minder heldergeel. Bij oudere vogels wordt deze helderder.• In de hals kan de kleur variëren. <p><u>Opgelet:</u></p> <ul style="list-style-type: none">• Er zijn hybriden van <i>P. f. frontalis</i> met <i>P. melanura souancei</i> die erg lijken op <i>P. devillei</i>.• Ze hebben echter een donkere schedel en een rode vleugelbocht.
---------------	---

[Terug naar index](#)

Pyrrhura frontalis chiripepe (Azaraparkiet):

Kleurslag:	Groen:	Fallow groen:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn groen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.	Het voorhoofd en de schedel zijn geelgroen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen	Groen.	Geelgroen.
Oorstreek	Bruingrijs.	
Oogring	Onbevederde witte oogring.	
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is groen.	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is geelgroen.
Buik en flanken	De borst en de buik zijn bruin-olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.	
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen.	Geelgroen.
Grote buitenste vleugelpennen	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groen en overgaand naar zwart in de toppen.	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauw groengeel en overgaand naar geelgroen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is geelgroen en overgaand naar zwart in de toppen.
Bovenzijde staartpennen	Volledig olijfgeel van kleur.	Volledig olijfgeel.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.	Dof zwartachtig rood.
Onderstaartdekveren	Groen.	Geelgroen.
Snavel	Grijszwart.	
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	
Ogen	Donkerbruin.	
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de bruingrijze oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de geelgroene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. Deze vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien..	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn. Deze vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien..
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.	

[Terug naar index](#)

Pyrrhura frontalis chiripepe Kleurslag herkenning:

Kleurslag:	D groen:	DD groen:
Kleur:		
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn donkergroen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.	Het voorhoofd en de schedel zijn olijfgroen. Boven de snavel is er een smalle bruinrode band. Boven de neusdoppen bevinden er zich enkele felrode veertjes.
Wangen	Donkergroen	Olijfgroen
Oorstreek	Bruingroen	Olijfgroen/bruin
Oogring	Onbevederde witte oogring.	
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek en de bovenborst zijn geelgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is D groen	De keelstreek en de bovenborst zijn olijfgroen met een geelbruine omzoming en een donkere rand. De nek is olijfgroen.
Buik en flanken	De borst en de buik zijn olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.	De borst en de buik zijn olijfgroen met een gedeeltelijk geelbruine omzoming. De buikvlek is bruinrood.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Donkergroen	Olijfgroen
Grote buitenste vleugelpennen	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is D groen en overgaand naar zwart in de toppen.	De buitenvlag van de grote vleugelpennen is blauwgroen en overgaand naar groen in de toppen. De binnenvlag van de grote vleugelpennen is groen en overgaand naar zwart in de toppen
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen overgaand in een bruinrode kleur en uitlopend tot in de toppen.	Aan de basis olijfgroen overgaand in een bruinrode kleur en uitlopend tot in de toppen.
Onderzijde staartpennen	Dof zwartachtig rood.	Dof zwartachtig rood.
Onderstaartdekveren	Donkergroen	Olijfgroen
Snavel	Grijszwart.	Grijszwart
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Donkerbruin.	Donkerbruin
Tekening:		
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smalle bruinrode band.	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de Donker groene wangen en de bruingrijze oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de olijfgroene wangen en de bruingrijze oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgeijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.	
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn	

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN *Pyrrhura frontalis chiripepe* (Azaraparkiet)

Groen:	<p>Zie link naar algemene omschrijving</p> <p><i>Pyrrhura frontalis chiripepe</i> verschilt van <i>Pyrrhura frontalis frontalis</i>. De <i>Pyrrhura frontalis frontalis</i> is zeer waarschijnlijk de nominaatvorm die nooit in Europa is ingevoerd. Dit betekent dat alle bruinoorparkieten van de ondersoort <i>P.chiripepe</i> zijn. De bovenkant van de staart van <i>P. f. chiripepe</i> is volledig olijfgeel zonder enig spoor van rood en de onderkant is dof rood. Bij <i>P. f. frontalis</i> is de bovenkant van de staart olijfgroen met rode uiteinden, waarbij de hoeveelheid rood flink kan verschillen. De onderkant van de staart is rood. Het enige onderscheidende kenmerk is de kleur van de staart.</p>
D groen: NOOT: Herkenning omschrijving:	<p>De donkerfactor is een autosomaal incomplete dominante mutatie die een wijziging van de vederstructuur veroorzaakt. De breedte van de sponszone van de veren wordt gewijzigd waardoor bij een groene vogel door interferentie donker blauw licht in plaats van blauw licht ontstaat wat resulteert in een donkergroene kleur. De donkerfactor komt voor bij de veren maar heeft geen invloed op de kleur van de poten en nagels Zie verder de KTA groen.</p>
DD groen: NOOT: Herkenning omschrijving:	<p>De donkerfactor is een autosomaal incomplete dominante mutatie die een wijziging van de vederstructuur veroorzaakt. De breedte van de sponszone van de veren wordt gewijzigd waardoor bij een groene vogel door interferentie donker blauw licht in plaats van blauw licht ontstaat wat resulteert in een olijfgroene kleur. De donkerfactor komt voor bij de veren maar heeft geen invloed op de kleur van de poten en nagels Zie verder de KTA groen.</p>
Pale fallow groen:	<p>Herkenbaar aan de rode tot bruinrode oogkleur. De groene veervelden zijn nu meer geelgroen van kleur.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura cruentata (Blauwkeelparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Grijs-donkerbruin, naar de nek toe overgaand naar grijs-donkerbruin met een gele omzoming.
Wangen	De wangen zijn olijfgroen. De nek is blauwgroen.
Oorstreek	Roodbruin, naar achteren overgaand in een oranjegele kleur van de nek. Het roodbruin van de oorstreek loopt onder het oog door tot aan de snavel. De man is in de oorstreek dieper okergeel dan de pop.
Oogring	Naakte grijze oogring.
Hals	Groen en deze gaat geleidelijk over in de blauwe kopstreek.
Keel, nek en bovenborst	De keelstreek is groen, overgaand naar blauw op de bovenborst. Het blauw loopt door tot in de nek. Borst en buikveren zijn groen.
Buik en flanken	De flanken, mantel en rug zijn groen. De kleur van de onderbuik is roodbruin. De onderrug is donkerrood. De bevedering van de stuit is rood, overgaand naar groen.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Blauwgroen en aan de toppen overwegend groen. De vleugels zijn aan de onderzijde groen. De onderrug is donkerrood. De bevedering van de stuit is rood, overgaand naar groen.
Grote buitenste vleugelpennen	De vleugeldekveren zijn groen, de vleugelbocht is helderrood en de vleugelzoom is groen. Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood uiteinde.
Onderzijde staartpennen	Olijf-groengeel.
Onderstaartdekveren	Roodbruin.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variëren van licht naar donkergrijs. De nagels zijn zo donker mogelijk (grijszwart) en eenkleurig.
Ogen	Bruingeel.
Tekening:	
Voorhoofdsband	De grijs- donkerbruine bevedering van het voorhoofd en de schedel gaat naar de nek toe over naar grijs- donkerbruin met een gele omzoming. Deze omzoming is variabel.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de olijfgroene wangen en de roodbruine oorstreek. De man is in de oorstreek dieper okergeel dan de pop.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar dient wel zo egaal mogelijk van kleur te zijn. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals,borst en buik	De grijs-donkerbruine bevedering van het voorhoofd en de schedel gaat naar de nek toe over naar grijs-donkerbruin met een gele omzoming. Deze omzoming is variabel.

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN *Pyrrhura cruentata* (Blauwkeelparkiet)

<p>Algemeen:</p>	<p><i>Pyrrhura</i>: vuurstaart (met een rode staart) <i>P. Cruentata</i>: met bloed bevlekt (voor de rode buik- en staartkleur)</p> <p>Algemeenheden: <i>Pyrrhura cruentata</i> heeft zijn leefgebied in de kustprovincies van Brazilië. In Europa is deze vogelsoort algemeen bekend en gehouden. Na onderzoek in 2006 (Ribas et al.) naar het geslacht <i>Pyrrhura</i> stelde men vast dat <i>Pyrrhura cruentata</i> er geen deel van uitmaakt. Deze soort hoort thuis in een eigen geslacht, dat nog niet van een wetenschappelijke naam is voorzien. De naam <i>Pyrrhura</i> wordt vooralsnog aangehouden.</p> <p>Kwekers waren al langer van oordeel dat <i>P. cruentata</i> afwijkt van de overige roodstaartparkieten. Hij is groter (28 tot 30 cm in plaats van 21 tot 26 cm) en ook zijn gedrag lijkt niet altijd op dat van de overige <i>Pyrrhura</i>-soorten.</p> <p><i>Pyrrhura cruentata</i> is geplaatst op CITES Appendix I en EU-Basisverordening Bijlage A en mag niet zonder ontheffing worden gehouden.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
<p>Groen:</p>	<p><u>Kop en masker:</u> De man is in de oorstreek dieper okergeel dan de pop. Variatie in kleur is mogelijk.</p> <p><u>Vleugels:</u> Met het ouder worden neemt het rood op de vleugelbocht toe, als ook het blauw op de bovenborst.</p> <p><u>Lichaam:</u> De roodbruine buikvlek is variabel, maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien naar de borst en flanken.</p> <p>De buikvlek is niet strak afgeijnd, maar wel zo egaal mogelijk van kleur.</p> <p><u>Oog en pootkleur:</u> De oog en pootkleur kan variëren, maar is wel eenkleurig.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura rupicola sandiae (Sandiaparkiet)

Kleurslag:	Groen:	Herkenning Cinnamon groen:
Kleur:		
Voorhoofd kruin en achterhoofd:	Bruinzwart.	Bruin.
Wangen:	Groen.	Groen met een bruine waas
Oorstreek:	Groen.	Groen met een bruine waas
Oogring:	Onbevederde lichtgrijze oogring.	
Hals, nek en bovenborst:	De veren van de hals en de bovenborst hebben kleine donkerbruine centra met een smalle witte zoom. De achternek is bruinzwart en de omzoming ontbreekt bijna geheel.	De veren van de hals en de bovenborst hebben kleine donkerbruine centra met een smalle witte zoom. De achternek is bruin en de omzoming ontbreekt bijna geheel.
Borst en buik:	De buik is groen. Sommige vogels hebben enige rode veren.	De buik is groen met een bruine waas. Sommige vogels hebben enige rode veren.
Mantel, onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	De mantel, de rug en de stuit zijn groen. De vleugeldekveren zijn overwegend groen. De vleugelbocht en -zoom zijn rood.	De mantel, de rug en de stuit zijn groen met een bruine waas. De vleugeldekveren zijn overwegend groen met een bruine waas. De vleugelbocht en -zoom zijn rood.
Grote buitenste vleugelpennen:	De buitenste vlag van de grote slagpennen is groen, enigszins blauw bewaasd.	De buitenste vlag van de grote slagpennen is groen, bruin-blauw bewaasd.
Bovenzijde staartpennen:	Groen.	Groen met een bruine waas.
Onderzijde staartpennen:	Groen.	Groen met een bruine waas.
Onderstaartdekveren:	Grijs.	
Snavel:	Grijs.	
Poten en nagels:	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.	
Ogen:	Bruin	
Tekening:		
Voorhoofdsband:	Zwart	Bruin.
Oogring:	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.	
Wangen en oorstreek:	Er kan een verschil in de groene kleur zijn en als dit zo is dan is er geen duidelijke afscheiding.	
Buikvlek	Nvt	
Omzoming als, borst en buik:	Er kan variatie zijn in de omzoming. In de nek is er geen tekening aanwezig	

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura rupicola sandiae* (Sandiaparkiet)

<p>Algemeen:</p>	<p>Bij <i>Pyrrhura rupicola</i> komen de volgende ondersoorten voor: <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> - steen- of zwartkapparkiet. <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> - Sandiaparkiet.</p> <p><i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> (Tschudi 1844) - (steen of - zwartkapparkiet) <i>Pyrrhura</i>: vuurstaart (met een rode staart). <i>Rupicola</i>: in de rotsen wonend. <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> komt niet voor in de Europese liefhebberij. De vogels die hier aangeboden worden als <i>Pyrrhura rupicola rupicola</i> zijn selectievormen van <i>Pyrrhura rupicola sandiae</i>.</p> <p><i>Pyrrhura rupicola sandiae</i> Bond & Meyer de Schauensee 1944 -(Sandiaparkiet) <i>Pyrrhura</i>: vuurstaart (met een rode staart). <i>Rupicola</i>: in de rotsen wonend. <i>Sandiae</i>: Sandia is een stad in het zuidoosten van Peru.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
<p>Groen:</p>	<p>De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. Bij <i>P. r. sandiae</i> mag er geen tekening in de nek aanwezig zijn. De wangen zijn helder egaal groen. Vleugelbocht en -zoom zijn rood.</p>
<p>Cinnamon groen:</p>	<p>Cinnamon is een mutatie waarbij, in tegenstelling tot de wildvorm, geen zwarte maar kaneelbruine eumelanine gevormd wordt. Cinnamon vogels hebben bij hun geboorte rode ogen die na enkele dagen donkerder worden. Door het bruin eumelanine is er minder lichtabsorptie in de veren en hierdoor wordt de kleur groen met een bruine waas.</p> <p><u>Cinnamon is niet gewenst in combinatie met andere eumelanine reducties.</u></p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura rhodoccephala (Roodkopparkiet)

Kleurslag:	Groen:	D groen:	DD groen:
Kleur:			
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de groene nek.	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de donkergroene nek.	Het voorhoofd en de schedel zijn helderrood, gedeeltelijk overgaand in de olijfgroene nek.
Wangen	Groen.	Donkergroen.	Olijfgroen.
Oorstreek	Roodbruin.		
Oogring	Onbevederde witte oogring.		
Hals en nek	Nek en hals olijfgroen met bruine tot bruingrijze zomen.		
Borst en buik	De borst is groen bruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.	De borst is donkergroen bruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.	De borst is olijfgroen bruin met een smalle bruine omzoming. De midden onderbuik is iets bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekken, vleugelbocht en vleugelzoom	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekken zijn groen. De vleugelbocht is groen met enkele blauwe veertjes. De vleugelzoom is wit.	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekken zijn donkergroen. De vleugelbocht is donkergroen met enkele donkerblauwe veertjes. De vleugelzoom is wit.	Flanken, mantel, rug, stuit en vleugeldekken zijn olijfgroen. De vleugelbocht is olijfgroen met enkele mauve veertjes. De vleugelzoom is wit.
Grote buitenste vleugelpennen	De grote vleugelpennen zijn violetblauw. De ondervleugel is groen-grijsblauw	De grote vleugelpennen zijn violet donkerblauw. De ondervleugel is donkergroen-grijsblauw.	De grote vleugelpennen zijn violet mauve. De ondervleugel is olijfgroen-grijsblauw.
Bovenzijde staartpennen	Roodbruin.		
Onderzijde staartpennen	Flits roodbruin.		
Onderstaartdekveren	Groen.	Donkergroen.	Olijfgroen
Snavel	Hoornkleurig.		
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.		
Ogen	Bruin.		
Tekening:			
Hoofd	De overgang van de schedel naar de nek is niet strak afgelijnd.		
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.		
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de groene wangen en de roodbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de donkergroene wangen en de roodbruine oorstreek.	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de olijfgroene wangen en de roodbruine oorstreek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en mag niet uitvloeien.		
Omzoming nek, hals en borst	De omzoming is aanwezig ter hoogte van de keel en hals en gaat vager verder naar de buik toe. De omzoming kan variabel zijn.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN *Pyrrhura rhodoccephala* (Roodkopparkiet)

Algemeen:	Zie link naar algemene omschrijving
Groen:	De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. De groene borst is roodbruin bewolkt en hij mag niet egaal groen zijn. Sommige vogels bezitten een of meerdere witte vleugelpennen. Het bezit van witte vleugelpennen is geen gevolg van albinisme maar is gewoon het fenotype van deze vogelsoort en dat is dus niet foutief.
D groen:	De donkerfactor is een autosomaal incomplete dominante mutatie die een wijziging van de vederstructuur veroorzaakt. De breedte van de sponszone van de veren wordt gewijzigd waardoor bij een groene vogel door interferentie donker blauw licht in plaats van blauw licht ontstaat wat resulteert in een donkergroene kleur. De donkerfactor komt voor bij de veren maar heeft geen invloed op de kleur van de poten en nagels. Genetisch symbool: <i>D</i> .
DD groen:	De aanwezigheid van een tweede donkerfactor maakt de sponszone nog minder breed en geeft een olijfgroene kleur. Zie verder D groen.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura picta (Geschilderde parkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd is blauw en de schedel blauw en bruin.
Wangen	Roodbruin en aan de beneden rand iets blauw.
Oorstreek	De oorvlek is wit.
Oogring	Smalle onbevederde oogring.
Hals, nek en bovenborst	De hals, de borst en de zijanten van de nek zijn donkerbruin met een grijs tot bruingele V-vormige omzoming. Op de borst en in de nek plaatselijk blauw.
Borst en buik	De onderborst is groen en de buik is bruinrood.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekken, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken, mantel en rug zijn groen. De mantel is groen overgaand in een bruinrode onderrug. De stuit is bruinrood en aan de randen groen. De vleugeldekken zijn groen. De vleugelbocht is helderrood en naar binnen toe geelachtig. De vleugelzoom is blauw.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Bruinrood, naar de basis toe groen wordend.
Bovenstaart dekveren	Bruinrood.
Onderzijde staartpennen	Dof bruinrood.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart tot grijsbruin.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.
Tekening:	
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de roodbruine wangen en de witte oorvlek.
Buikvlek	De bruinrode buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals en bovenborst	De borsttekening is zo scherp mogelijk getekend en de onderkant is geel bewaasd. Een duidelijk groene band is zichtbaar tussen de borsttekening en de buikvlek. De omzoming kan variabel zijn en beperkt zich tot de hals, de borst en de zijanten van de nek en loopt tot aan de blauwe nek.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura picta* (Geschilderde parkiet)

Algemeen:	<p>De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. De vleugelbocht is helderrood en naar binnen toe geelachtig. De kleur van de oogring en de poten is afhankelijk of deze vogel binnen (kleur is lichter) of buiten (kleur is donkerder) wordt gehouden.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
Groen:	<p>Wangen en oorstreek kunnen van kleur verschillen omdat er geen duidelijke afscheiding te zien is tussen de roodbruine wangen en de witte oorstreek.</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura leucotis (Witoorparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Grijsbruin en overgaand in kastanjebruin richting de snavel. Op het voorhoofd, direct boven de snavel, bevindt er zich een smal bruin randje overgaand naar een bruinblauw voorhoofd.
Wangen	Kastanjebruin met aan de benedenrand een smal bruinblauw randje.
Oorstreek	Overwegend wit.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals en nek	De hals en de nek zijn bruingroen met blauw en een iets witgele omzoming.
Borst en buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekken, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug en de stuit zijn roodbruin. De vleugeldekken zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Bovenstaart dekveren	Groen en naar het einde toe roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart. De washuid boven de snavel is donker.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin gele tot roodbruine iris.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smal bruin randje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de geel tot grijswitte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, nek en bovenborst	De fijne omzoming is loopt vanaf de hals en bovenborst tot net achter het witte oor en is weinig waarneembaar in de blauwe nek. De omzoming kan variabel van kleur zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura leucotis* (Witoorparkiet)

Algemeen:	<p>Heeft een lengte van 23 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog.</p> <p>Zie link naar algemene omschrijving</p>
Groen:	<p>De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.</p> <p>Op het voorhoofd, direct boven de snavel, bevindt er zich een smal bruin randje overgaand naar een bruinblauwe voorhoofd.</p> <p>De kleur van de oorstreek varieert van wit tot vuilwit.</p> <p>Onder het masker en het schedeldek is een blauwe kleur zichtbaar in de hals en de nek.</p> <p>Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig.</p> <p>De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn.</p> <p><u>Opgelet:</u> De kleur van de onbevederde oogring en de washuid boven de snavel wordt wit als de vogels binnen gehouden worden (is geen andere ondersoort).</p>

[Terug naar index](#)

Pyrrhura griseipectus Salvadori 1900 (Witborstparkiet of grijsborst witoorparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Het voorhoofd en de schedel zijn grijsbruin en overgaand in kastanjebruin richting de snavel.
Wangen	Kastanjebruin.
Oorstreek	Wit met aan de randen iets bruin.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals, nek en borst	De kleur van de veren in de hals is bruinachtig met witte omzoming en naar de zijkanten van de nek vaalgrijs. In de nek, onder de schedeldek kleur, is er een diepblauwe waas. Vanaf de groene nek gaat de kleur van de veren richting de kropstreek en de borst over naar grijsbruin met een witte omzoming.
Buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis groen die geleidelijk overgaat in roestbruin-rood.
Bovenstaart dekveren	Groen naar het einde toe roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.
Tekening:	
Oorvlekken	De witte oorvlekken zijn het grootst van alle leucotis-vormen.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de witte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals en borst	De omzoming bevindt zich op de hals en borst. Loopt niet door in de nek. De omzoming kan variabel van kleur zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura griseipectus Salvadori 1900* (Witborstparkiet of grijsborst witoorparkiet)

Algemeen:	Formaat: Heeft een lengte van 23 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog. Zie link naar algemene omschrijving
Groen:	De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. <i>P. griseipectus</i> werd vroeger als een ondersoort van <i>P. leucotis</i> beschouwd. Het contrast tussen enerzijds de witte oorvlek en borstomzoming en anderzijds de bruine bovenkop en borstveren valt op. Het model van <i>P. griseipectus</i> is iets voller dan dat van <i>P. leucotis</i> . De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn. Tussen de borst- en de buiktekening is de groen bevederde strook bij <i>P. griseipectus</i> breder dan deze bij <i>P. leucotis</i> .

[Terug naar index](#)

Pyrrhura pfrimeri Ribeiro 1920 (Pfrimerparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd, schedel en teugel	Het bandje op het voorhoofd is roodbruin overgaand naar een matblauwe schedel.
Wangen	Roodbruin. De vuilwitte overgang achter de wang is beperkt.
Oorstreek	Roodbruin.
Oogring	Smalle onbevederde ring.
Hals, nek en bovenborst	Aan de hals zijn de veren lichtblauw met lichtgroene zomen. Dan worden de veren blauw met witte zomen en op de bovenborst zijn de veren uiteindelijk groen met witgele zomen. Dit geeft de indruk van een blauwe hals met witte zomen die naar de borst toe in groen overgaat.
Borst en buik	De buik is groen. Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldekveren zijn groen De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zij blauw en de ondervleugel is groen.
Bovenzijde staartpennen	Aan de basis olijfgroen die geleidelijk overgaat in een bruinrode kleur tot aan een bruinrood einde.
Bovenstaart dekveren	Groen en naar het einde toe roodbruin met een smalle gele punt aan de toppen.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een roodbruin bandje.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	De witte oorvlek is beperkt tot een één tot twee millimeter breed streepje.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De grote buikvlek loopt van de onderborst tot de onderbuik. Maar hij blijft tussen de poten en mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming bevindt zich op de hals en bovenborst en loppt niet door in de nek. De omzoming kan variabel van kleur zijn.
Vleugelbocht	De rode vleugelbocht is bij <i>P. pfrimeri</i> uitgebreider dan bij <i>P. leutotis</i>

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura pfrimeri* Ribeiro 1920 (Pfrimerparkiet)

Algemeen:	Formaat: Heeft een lengte van 23 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog. Zie link naar algemene omschrijving
Groen:	De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. <i>P. pfrimeri</i> werd vroeger als een ondersoort van <i>P. leucotis</i> beschouwd. De vuilwitte overgangszone achter de wang mag slechts minimaal aanwezig zijn. Hoe blauwer de kopkleur hoe blauwer de kleur van de bovenborst. Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig. De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn. De rode vleugelbocht is bij <i>P. pfrimeri</i> uitgebreider dan bij <i>P. leucotis</i> . Opgelet: De kleur van de oogring en van de washuid boven de snavel varieert afhankelijk van het feit of de vogels binnen (kleur is lichter) of buiten (kleur is donkerder) worden gehouden.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura emma Salvadori 1891 (Emmaparkiet)

Kleurslag:	Groen:
Kleur:	
Voorhoofd en schedel	Boven de snavel een smal kastanjebruin randje en overgaand in een matblauwe kopkleur met op de bovenschedel een grijsachtige zone.
Wangen	Kastanjebruin en aan de beneden rand iets blauw.
Oorstreek	De oorvlek is vuilwit. Boven en achter het oog is een kastanjebruine rand aanwezig.
Oogring	Smalle onbevederde oogring.
Hals en bovenborst	Aan de hals zijn de veren lichtblauw met witte zomen en op de bovenborst zijn de veren groen met witgele zomen.
Borst en buik	De buik is groen. De midden onderbuik is roodbruin.
Flanken, mantel, rug, stuit, vleugeldekveren, vleugelbocht en vleugelzoom	De flanken en de mantel zijn groen. De rug is groen en geleidelijk overgaand in een roodbruine stuit. De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht is rood en overgaand in een groenblauwe vleugelzoom.
Grote buitenste vleugelpennen en vleugels	De grote buitenste vleugelpennen zijn blauw en de onderzijde van de vleugels is groen.
Bovenzijde staartpennen	De twee middelste staartpennen zijn roodbruin en de overige zijn groen en naar het einde toe roodbruin.
Bovenstaart dekveren	Roodbruin.
Onderzijde staartpennen	Roodbruin.
Onderstaart dekveren	Groen.
Snavel	Grijszwart.
Poten en nagels	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Ogen	Bruin met gele tot roodbruine iris.
Tekening:	
Voorhoofdsband	Boven de snavel is er een smal kastanjebruin randje.
Kop	De aanwezige grijze zone kan in omvang variëren.
Oogring	De oogring is amandelvormig en versmalt naar achteren toe.
Wangen en oorstreek	Verschillen van kleur maar er is geen duidelijke afscheiding tussen de kastanjebruine wangen en de geel tot grijswitte oorstreek.
Buikvlek	De roodbruine buikvlek is niet strak afgelijnd maar wel zo egaal mogelijk van kleur. De vlek is variabel maar blijft tussen de poten en de flanken en mag niet uitvloeien.
Omzoming hals, borst en buik	De omzoming bevindt zich op de hals en bovenborst. Loopt niet door in de nek. De omzoming kan variabel van kleur zijn.

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen *Pyrrhura emma Salvadori 1891* (Emmaparkiet)

Algemeen:	Formaat: Heeft een lengte van 21 cm, gemeten tussen de bovenzijde van de kop en het einde van de staart en dit volgens een rechte lijn die loopt door het midden van het oog. Zie link naar algemene omschrijving
Groen:	De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden. <i>P. emma</i> werd vroeger als een ondersoort van <i>P. leucotis</i> beschouwd. De blauwe kopkleur is voorzien van een grijze zone die in omvang kan variëren. Tussen de borst- en de buiktekening is een groen bevederde strook aanwezig. De buikvlek mag niet in de broek- en flankbevedering zichtbaar zijn. De staart is tweekleurig, (zie Beschrijving). Opgelet: <i>P. emma</i> lijkt qua uiterlijk een tussenvorm tussen <i>P. leucotis</i> (witte oorvlek) en <i>P. primeri</i> (blauwe bovenkop en hals) te zijn.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura perlata (Roodbuikparkiet)

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn bruin tot zwartbruin doorspekt met blauwe veertjes. Direct boven de snavel bevindt zich een smal roodbruin bandje. De wangen zijn groengeel en aan de beneden rand iets blauw. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	Het vleugeldek is olijf groenblauw. De vleugelbocht is rood en de vleugelzoom blauw. De grote vleugelpennen zijn blauw. De onderkant van de vleugel is rood.
Lichaam	De hals, de bovenborst en de nek zijn bruin met een brede lichtgrijze tot bleekgele omzoming. De onderkant van de nek is plaatselijk grijsblauw. De onderborst en de buik zijn helderrood met een strakke afscheiding ter hoogte van de vleugelbocht en onder de vleugelbochten een zo strak mogelijke afscheiding tussen de borst en de buik. Het rood loopt iets uit tussen de poten. De flanken zijn blauw en plaatselijk iets groen. De mantel en de rug bevedering zijn olijfgroen. De stuit is olijfgroen met blauw.
Staart	De staartpennen zijn aan de bovenzijde diep bruinrood, aan de basis groen en aan het einde blauw. De onderzijde van de staartpennen is donkergrijs.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijs tot zwart.

Keurtechnische aanwijzingen:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
De broekbevedering is blauwgroen bewaasd en zonder rode aanslag.
De rode borstkleur loopt door tot onder de vleugels.
De borst- en buikafscheiding is zo strak mogelijk.

[Zie link naar algemene omschrijving](#)

[Terug naar index](#)

Pyrrhura lepida (Blauwwangparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura lepida* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura lepida lepida* – blauwwangparkiet.
- *Pyrrhura lepida anerythra* - Neumann-blauwwangparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

Vroeger werd er nog een derde ondersoort onderscheiden, namelijk *Pyrrhura lepida coerulescens* (Miritibaparkiet).

Maar *Pyrrhura lepida lepida* en *Pyrrhura lepida coerulescens* zijn geen aparte ondersoorten maar een en dezelfde.

Pyrrhura lepida lepida (blauwwangparkiet)

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn diep grijsbruin met direct boven de snavel een smal donker bruingrijs bandje. De wangen zijn blauwgroen. De oorstreek is grijsbruin. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn donkergroen. De vleugelbocht en -zoom zijn helderrood. De randen van de grote vleugeldekveren gaan van groen naar blauw. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is roodgrijs.
Lichaam	De hals, de borst en de nek zijn bruingrijs met een grijze omzoming. Op de bovenborst en in de nek is de bevedering onregelmatig groen en blauw. De buik is groen met een blauwe waas. De flanken zijn groen met plaatselijk blauw. De mantel, de rug en de stuit zijn groen waarbij het groen op de stuit uitloopt tot blauw.
Staat	De staartpennen zijn van boven bruinrood en aan de basis olijfgroen. De onderkant van de staart is roodbruin en naar het uiteinde zwartbruin.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
De bruinrode buikkleur is zo weinig mogelijk aanwezig en mag niet rood zijn.
[Zie link naar algemene omschrijving](#)

[Terug naar index](#)

Pyrrhura melanura melanura (Zwartstaartparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura melanura* komen de volgende ondersoorten voor:

- *Pyrrhura melanura melanura* – zwartstaartparkiet.
- *Pyrrhura melanura souancei* – Souancéparkiet.
- *Pyrrhura melanura berlepschi* - Berlepschparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).
- *Pyrrhura melanura pacifica* - Pacifische zwartstaartparkiet.
- *Pyrrhura melanura chapmani* - Chapmanparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

We weten erg weinig van de taxonomie van *Pyrrhura melanura*. Wat we wel weten is dat twee ondersoorten, *berlepschi* en *souancei*, heel erg op elkaar lijken en misschien dus geen aparte ondersoorten zijn. Verder is er een ondersoort, *pacifica*, welke zo afgescheiden is van de andere ondersoorten en zo duidelijk herkenbaar is dat deze mogelijk niet erg nauw verwant is aan de rest. Totdat er meer onderzoek is gedaan zullen we echter rekening moeten houden met deze onduidelijkheden (15/10/2013 - Daniel Nuijten - *Pyrrhura melanura* - de volgende taxonomische uitdaging).

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn donkergrijs en overgaand in groen. De wangen en de bevedering van de oorstreek zijn groen. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldeken zijn groen. De vleugelbocht en -zoom zijn rood en plaatselijk iets geel. De grote vleugelpennen zijn groenblauw. De ondervleugel is groen.
Lichaam	De hals en de nek zijn grijs tot bruingroen met een grijswitte omzoming. De borst is groen met een grijze omzoming. De flanken zijn groen. De buik is groenbruin met een gedeeltelijk grijze omzoming. De onderbuik is groen. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staat	De staartpennen zijn van boven donker roodbruin en aan de basis groen. De onderkant van de staart is grijszwart.
Ogen	Donkerbruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
Bij *Pyrrhura melanura souancei* (Souancéparkiet) is de bruinrode buikkleur zo weinig mogelijk aanwezig en hij mag niet rood zijn.

Pyrrhura melanura souancei (Souancéparkiet)

Formaat: 24 cm.

De vleugelbocht en de vleugelzoom zijn rood, zonder gele veerpunten. De veren van de onderzijde van de buik zijn groen, gedeeltelijk bruinrood.

Pyrrhura melanura berlepschi (Berlepschparkiet)

Als *P. m. souancei*, maar de borstveren hebben zeer brede witte zomen. Het voorhoofd en de kruin zijn donkerbruin zonder groene zomen. De bovenkant van de staart is meer roodachtig. Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura melanura pacifica (Pacifische zwartstaartparkiet)

Formaat: 24 cm.

Als *P. m. souancei*, maar het voorhoofd is groen overgaand in grijs. De omzoming van de veren op de keel en de bovenborst is bruingeel. De borst, de hals en de nek zijn bruingroen

met een bruingele tot witte omzoming. De buik is volledig groen. De bovenkant van de staart is meer roodachtig. De staart is korter. De naakte oogring is zwartachtig.

Pyrrhura melanura chapmani (Chapmanparkiet)

Als *P. m. souancei*, maar groter. Het voorhoofd en de kruin zijn donkerbruin zonder groene zomen. De donkerbruine borst- en nekveren hebben brede mat witte zomen. De meeste handdekveren zijn groen en slechts enkele rood.

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

Pyrrhura albipectus (witborstparkiet)

Komt niet voor in de Europese liefhebberij.

[Terug naar index](#)

Pyrrhura egregia (Demeraparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura egregia* komen de volgende ondersoorten voor:

Pyrrhura egregia egregia – Demeraparkiet.

Pyrrhura egregia obscura – Gran Sabanaparkiet (komt niet voor in de Europese liefhebberij).

Pyrrhura egregia egregia – (Demeraparkiet)

Beschrijving:

Formaat	25 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn overwegend grijs met groen en soms bruin. De wangen zijn groen. De oorstreek is eveneens groen en plaatselijk roodbruin. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn groen. De vleugelbocht en -zoom zijn oranjegeel. De grote vleugelpennen zijn blauw en de ondervleugel is oranjegeel.
Lichaam	De hals is donkergroenbruin met een gedeeltelijke vuilwitte omzoming. De nek, de borst en de flanken zijn groen. De buik is donkergroen en iets bruin bewaasd tussen de poten. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven bruinrood en aan de basis groen. De onderkant van de staart is grijsrood.
Ogen	Bruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornkleurig-grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
De vleugeldekveren zijn iets omzoomd.
De borst- en buikbevedering zit niet geheel strak zoals bij andere *Pyrrhura* soorten.
Hierdoor kan de buikkleur minder egaal zijn.
Bij *P.e. obscura* zijn de vleugelbocht, vleugelzoom en ondervleugel dieporanje in plaats van oranjegeel.

[Zie link naar algemene omschrijving](#)

[Terug naar index](#)

Pyrrhura hoffmanni hoffmanni (Hoffmanparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura hoffmanni* komen de volgende ondersoorten voor:

Pyrrhura hoffmanni hoffmanni – Hoffmanparkiet.

Pyrrhura hoffmanni gaudens --Chiriquiparkiet (een beperkt aantal paren komt voor in de Europese liefhebberij).

Beschrijving:

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd is groen en de schedel is groengeel geschubd. De wangen zijn groen en doorspekt met gele veertjes. De oorstreek is rood. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn overwegend groen. De primaire en secundaire vleugelpennen zijn gedeeltelijk geel en naar de uiteinden toe groen. De vleugelbocht is groen en de vleugelzoom geelgroen. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen tot vaal olijfgeel.
Lichaam	De hals, de borst, de nek en de buik zijn diepgroen en doorspekt met vaalgele veertjes. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven rood tot olijfgroen. De onderstaart is bruinrood en naar de uiteinden toe olijfgroen
Ogen	Bruin tot grijswit.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
In de schedeldek kleur mogen alleen gele veren voorkomen.
Rode veertjes zijn foutief.

[Zie link naar algemene omschrijving](#)

[Terug naar index](#)

Pyrrhura hoffmanni gaudens: (Chiriquiparkiet)

Beschrijving

Formaat	24 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn groengeel met rode veertjes geschubd. De wangen zijn groen, doorspekt met gele veertjes en de oorstreek is dieprood. Rond het oog is er een onbevederde witte ring.
Vleugels	De vleugeldekveren zijn overwegend groen. De primaire en secundaire vleugelveren zijn gedeeltelijk geel en naar de uiteinden toe groen. De vleugelbocht is groen en de vleugelzoom geelgroen. De grote vleugelpennen zijn blauw. De ondervleugel is groen tot vaal olijfgeel.
Lichaam	De hals, de borst, de nek en de buik zijn diepgroen doorspekt met vaalgele veertjes. De mantel, de rug en de stuit zijn groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven rood tot olijfgroen. De onderzijde van de staartpennen is bruinrood en naar de uiteinden toe olijfgroen.
Ogen	Bruin tot grijswit.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Hoornekleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.
De borst- en buikkleur is zo egaal mogelijk.
De schedel bevat oranjerode veertjes.
Het verschil tussen *Pyrrhura hoffmanni hoffmanni* en *Pyrrhura hoffmanni gaudens* is dat *P. h. gaudens* meer gele veren in de nek heeft.
Een beperkt aantal paren komen voor in de Europese liefhebberij.

[Zie link naar algemene omschrijving](#)

[Terug naar index](#)

Pyrrhura roseifrons roseifrons (Roodschedelparkiet)

Algemeenheden:

Bij *Pyrrhura roseifrons* komen de volgende ondersoorten voor:

Pyrrhura roseifrons roseifrons – roodschedelparkiet.

Pyrrhura roseifrons parvifrons Shanusiparkiet.

Volgens het Zuid-Amerikaanse Classificatie Comité is *Pyrrhura roseifrons parvifrons* geen ondersoort. Deze conclusie is gebaseerd op het feit dat men te weinig weet van die *Pyrrhura* soort en dat de relaties onvoldoende bestudeerd zijn. Joseph en Ribas hebben Arndt's conclusie wel overgenomen en hebben *P.roseifrons parvifrons* bij *P. roseifrons roseifrons* geïnclassificeerd. Het is nu wachten op de resultaten van het DNA onderzoek dat Arndt in 2014 uitgevoerd heeft, maar die laten helaas op zich wachten. In afwachting wordt de indeling in twee ondersoorten behouden.

Beschrijving:

Formaat	22 cm.
Kop en masker	Het voorhoofd en de schedel zijn roodoranje en soms rood. Het achterhoofd en de nek zijn donker bruingrijs. De kleur van de wangen is variabel. De oorstreek is grijswit tot vuilgeel en soms iets rood. Rond het oog is er een onbevederde ring.
Vleugels	De vleugeldekkveren zijn groen. De vleugelbocht mag enige rode veertjes vertonen. De vleugelzoom is blauw. De grote vleugelpennen zijn groenblauw. De ondervleugel is groen.
Lichaam	De hals, de borst en de zijanten van de nek zijn bruingroen met een grijsbruine omzoming. De flanken en de mantel zijn groen. De buik is overwegend groen en de midden onderbuik bruinrood. De onderrug is bruinrood. De stuit is overwegend bruinrood en plaatselijk groen.
Staart	De staartpennen zijn van boven aan de basis iets groen en overgaand in bruinrood. De onderzijde van de staartpennen is bruinrood.
Ogen	Bruin.
Poten	De poten zijn eenkleurig en variërend van licht naar donker. De nagels zijn zo donker mogelijk en eenkleurig.
Snavel	Grijszwart tot grijsbruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De intensiteit van de kleuren neemt toe met ouder worden.

Het roodoranje (soms rood) op het voorhoofd en de schedel wordt intensiever met ouder worden en de hoeveelheid is erg variabel.

Dit heeft ook invloed op de omvang van de donker bruingrijze achterschedel dekkleur.

P. r. roseifrons werd vroeger als een ondersoort van *P. picta* beschouwd.

De kleur van de oogring en poten is afhankelijk of deze vogel binnen (de kleur is lichter) of buiten (de kleur is donkerder) wordt gehouden.

Verschil tussen *P. r. parvifrons* en *P. r. roseifrons*: bij *parvifrons* is er minder rood op de kop en de wangen zijn roodbruin met wat blauw aan de onderkant.

[Terug naar index](#)

FOTO OVERZICHT 1.

Pyrrhura molinae
Groenwangparkiet

Pyrrhura molinae australis
Argetijnse groenwangparkiet

Pyrrhura frontalis frontalis
Bruinoorparkiet

Pyrrhura frontalis chiripepe
Azaraparkiet

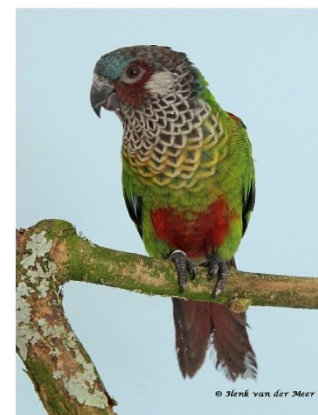
Pyrrhura molinae restricta
Palmaritoparkiet

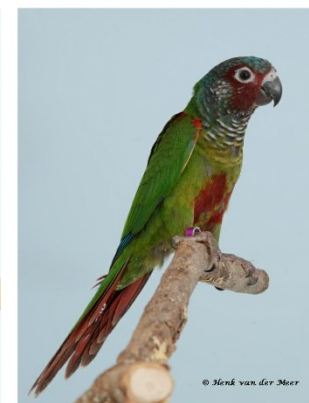
Pyrrhura cruentata
Blauwkeelparkiet

Pyrrhura rupicola sandiae
Sandiaparkiet

Pyrrhura picta
Geschilderde parkiet

Pyrrhura leucotis
Witoorparkiet

Fotograaf: © Henk van der Meer
© Piet Onderdelinden

FOTO OVERZICHT 2.

Pyrrhura griseipectus Salvadori 1900
Witborstparkiet
of grijsborst witoorparkiet

Pyrrhura pfrimeri Ribeiro 1920
Pfrimerparkiet

Pyrrhura emma Salvadori 1891
Emmaparkiet

Pyrrhura perlata
Roodbuikparkiet

Pyrrhura lepida
Blauwwangparkiet

Pyrrhura melanura melanura
zwartstaartparkiet

Pyrrhura egregia
Demeraraparkiet

Pyrrhura hoffmanni hoffmanni
Hoffmanparkiet

Pyrrhura hoffmanni gaudens
Chiriquiparkiet

Pyrrhura roseifrons roseifrons
Roodschedelparkiet

Pyrrhura rhocephala
Roodkopparkiet

Fotograaf: © Henk van der Meer
© Piet Onderdelinden

[Terug naar index](#)